

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης με τίτλο :

«Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8^{ης} Ιουνίου 2016 σχετικά με την προστασία της τεχνολογίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους (EEL 157 της 15.06.2016) – Μέτρα για την επιτάχυνση του έργου του υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης και άλλες διατάξεις»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η παρούσα τροπολογία εντάσσεται ως Μέρος Έβδομο στο παρόν νομοσχέδιο.

Α. ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

Με την προτεινόμενη ρύθμιση εισάγεται πρόγραμμα επιδότησης της αποπληρωμής στεγαστικών και επιχειρηματικών δανείων με υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης σε κύρια κατοικία φυσικών προσώπων. Το πρόγραμμα αυτό επιδιώκει διττό σκοπό: α) να αποτελέσει ένα νέο πλαίσιο για την προστασία της κύριας κατοικίας οικονομικά αδύναμων φυσικών προσώπων, β) να εισαγάγει ένα μηχανισμό ρύθμισης μη εξυπηρετούμενων στεγαστικών και επιχειρηματικών δανείων, τα οποία εξασφαλίζονται με υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης σε κύρια κατοικία.

Ευάλωτοι οφειλέτες μπορούν να προστατεύσουν την κύρια κατοικία τους από τη ρευστοποίηση με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010 (Α' 130). Ωστόσο η διάταξη αυτή εφαρμόζονται μόνο σε αιτήσεις που ασκήθηκαν μέχρι την 28^η Φεβρουαρίου 2019. Η χρονικά περιορισμένη ισχύς της εν λόγω διάταξης δικαιολογείται από το γεγονός ότι αντανάκλα μία οικονομική συγκυρία, η οποία έχει ήδη αρχίσει να μεταβάλλεται. Επομένως επιβάλλεται επανεξέταση του πλαισίου προστασίας της κύριας κατοικίας, με βάση τις σημερινές οικονομικές συνθήκες.

Ένα μεγάλο κενό του ισχύοντος πλαισίου προστασίας της κύριας κατοικίας αφορά τα πρόσωπα με πτωχευτική ικανότητα. Ο ν. 3869/2010 εφαρμόζεται μόνο σε φυσικά πρόσωπα χωρίς πτωχευτική ικανότητα. Αντίθετα, για τα φυσικά πρόσωπα με πτωχευτική ικανότητα η ισχύουσα νομοθεσία δεν δίνει καμία δυνατότητα προστασίας της κύριας κατοικίας τους, παρά μόνο αν ρυθμίσουν τις οφειλές τους συναινετικά με τους πιστωτές τους ή έστω με την πλειοψηφία αυτών, στα πλαίσια του εξωδικαστικού μηχανισμού ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων (ν. 4469/2017, Α' 62) ή της προπτωχευτικής διαδικασίας εξυγίανσης των άρθρων 99 επ. του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3588/2007, Α' 153). Ένα νέο πλαίσιο προστασίας της κύριας κατοικίας οφείλει να καλύψει το κενό αυτό, καθώς η αναγκαιότητα της προστασίας καθορίζεται αποκλειστικά με κοινωνικά κριτήρια και όχι με βάση το είδος της δραστηριότητας του οφειλέτη.

Η προστασία της κύριας κατοικίας των φυσικών προσώπων επιθυμητό είναι να ενταχθεί σε ένα ενιαίο πλαίσιο αφερεγγυότητας των φυσικών προσώπων, με ή χωρίς πτωχευτική ικανό-

τητα, καθώς η πολλαπλότητα των πλαισίων δυσκολεύει την παρακολούθησή τους από τους πιστωτές και αυξάνει τους κινδύνους είτε σφαλμάτων ως προς την επιλογή του πλαισίου είτε και καταχρήσεων, με την παράλληλη ή διαδοχική ένταξη σε όλα τα πλαίσια. Η Κυβέρνηση προτίθεται στο προσεχές χρονικό διάστημα να θεσπίσει ένα τέτοιο ενιαίο πλαίσιο αφερεγγυότητας, το οποίο θα προστατεύει υπό προϋποθέσεις την κύρια κατοικία του οφειλέτη ανεξαρτήτως της ύπαρξης ή μη πτωχευτικής ικανότητας.

Όστόσο ο σχεδιασμός ενός ενιαίου πλαισίου είναι αρκετά πολύπλοκη υπόθεση, καθώς το πλαίσιο αυτό πρέπει να λάβει υπόψη του τόσο τις ανάγκες του οφειλέτη ως νοικοκυριού όσο και τις ανάγκες της επιχείρησης του εμπόρου οφειλέτη. Για το λόγο αυτόν, ως μεταβατική λύση, προτιμήθηκε το προτεινόμενο πλαίσιο προστασίας της κύριας κατοικίας να εισαχθεί με αυτοτελείς διατάξεις, εστιασμένες στην προστασία της κύριας κατοικίας και συμπληρωματικές στα υφιστάμενα πλαίσια του ν. 3869/2010 και του Πτωχευτικού Κώδικα.

Από την άλλη πλευρά, μολονότι τα τελευταία έτη έχει σημειωθεί αρκετά ικανοποιητική πρόοδος στο θέμα της μείωσης των μη εξυπηρετούμενων δανείων, τα δάνεια με υποθήκη ή προσημείωση στην κύρια κατοικία του οφειλέτη αποτελούν μία κατηγορία δανείων που, όταν είναι μη εξυπηρετούμενα, αντιμετωπίζουν πρόσθετες δυσχέρειες στη διαχείρισή τους. Αφενός ο εξωδικαστικός μηχανισμός δεν προσφέρεται για τη ρύθμιση των στεγαστικών δανείων των φυσικών προσώπων με εμπορική ιδιότητα (παρ. 3α του άρθρου 7 του ν. 4469/2017) λόγω οργανωτικών δυσχερειών που αντιμετωπίζουν τα πιστωτικά ιδρύματα στην ενιαία ρύθμιση στεγαστικών και επιχειρηματικών δανείων. Αφετέρου ο ν. 3869/2010 στερείται αυτοματισμών, με αποτέλεσμα η ρύθμιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων μέσω αυτού του νόμου να παρουσιάζει ακόμα καθυστερήσεις, παρά την πρόοδο που σημειώθηκε στον τομέα της επιτάχυνσης της διαδικασίας του ν. 3869/2010. Τα προβλήματα αυτά φιλοδοξούν να αντιμετωπίσουν οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, οι οποίες εισάγουν κοινό πλαίσιο τόσο για τα στεγαστικά όσο και για τα επιχειρηματικά δάνεια, με αυτοματισμούς που θα επιταχύνουν τη διαδικασία και με συνεισφορά του Δημοσίου στη ρύθμιση.

Βασικά χαρακτηριστικά του νέου πλαισίου είναι τα εξής:

Α) Στο νέο πλαίσιο μπορούν να ενταχθούν φυσικά πρόσωπα ανεξαρτήτως της πτωχευτικής ή μη ικανότητάς τους, εφόσον πληρούν συγκεκριμένα εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια (παρ. 1 του άρθρου 1).

Β) Οι δικαιούχοι υπαγωγής ρυθμίζουν μόνο οφειλές προς πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και οφειλές προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων από στεγαστικό δάνειο, για τις οποίες έχει εγγραφεί υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης στην κύρια κατοικία τους (παρ. 2 και 3 του άρθρου 1). Για τις υπόλοιπες οφειλές λαμβάνεται μέριμνα, ώστε αφενός να μην κινδυνεύει η κύρια κατοικία από κατάσχεση γι' αυτές, αφετέρου να λαμβάνουν οι υπόλοιποι πιστωτές ό,τι θα λάμβαναν σε περίπτωση πλειστηριασμού της κύριας κατοικίας (παρ. 3 του άρθρου 12).

Γ) Η διαδικασία ρύθμισης διεξάγεται μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας (άρθρο 4).

Δ) Οι υπαγόμενοι στο νέο πλαίσιο καταβάλλουν μέχρι το 120% της αξίας της κύριας κατοικίας τους με χαμηλό επιτόκιο και σε χρονική περίοδο, που μπορεί να φτάνει μέχρι και τα 25 έτη (άρθρο 8).

Ε) Το Δημόσιο συνεισφέρει στις καταβολές, σύμφωνα με τις οικονομικές δυνατότητες του υπαγόμενου προσώπου (άρθρο 9).

ΣΤ) Αν δεν επιτευχθεί συναινετική ρύθμιση, τότε ο οφειλέτης δικαιούται να ζητήσει τη ρύθμιση των οφειλών του με απόφαση δικαστηρίου (άρθρο 10).

Β. ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

Επί του άρθρου 1

Με το πρώτο άρθρο καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής των προτεινόμενων διατάξεων και οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας. Γενικά, οι προϋποθέσεις που θέτουν οι προτεινόμενες διατάξεις αφορούν: 1) στο πρόσωπο του αιτούντος (οφειλέτη ή τρίτου κυρίου) και την έννομη θέση του, 2) στο ύψος της αντικειμενικής αξίας και τη νομική κατάσταση της αιτούμενης να προστατευθεί κύριας κατοικίας, 3) στο ύψος του εισοδήματος και της λοιπής κινητής και ακίνητης περιουσίας του αιτούντος και 4) στο είδος και το ύψος της οφειλής και στο πρόσωπο του πιστωτή.

Συγκεκριμένα, στην παρ. 1 καθορίζονται οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά για την υπαγωγή στις προτεινόμενες διατάξεις και μάλιστα κατά την υποβολή της αίτησης. Εκεί ορίζεται ότι επιλέξιμα για την υποβολή της αίτησης του άρθρου 5 είναι όλα τα φυσικά πρόσωπα, ανεξαρτήτως της συνδρομής ή όχι στο πρόσωπό τους πτωχευτικής ικανότητας, λόγω ύπαρξης εμπορικής δραστηριότητας παρούσας ή παρελθούσας, που όμως έχουν κυριότητα σε ακίνητο που αποτελεί την κύρια κατοικία τους και το οποίο βρίσκεται στην Ελλάδα. Η διάταξη επιδιώκει να άρει την ανισότητα, που υπάρχει στο θέμα της προστασίας της κύριας κατοικίας μεταξύ προσώπων με και χωρίς πτωχευτική ικανότητα. Επιπρόσθετα, η διάταξη επιδιώκει να αποτρέψει τον κίνδυνο επιλογής εσφαλμένου πλαισίου από τον οφειλέτη λόγω αμφιβολίας ως προς την ύπαρξη ή μη πτωχευτικής ικανότητας, καθώς και τον κίνδυνο αμφισβητήσεων μεταξύ οφειλέτη και πιστωτών ως προς την πτωχευτική ικανότητα του οφειλέτη.

Η περίπτ. β' της παρ. 1 αποκλείει από το προτεινόμενο πλαίσιο τους οφειλέτες, των οποίων αίτηση του ν. 3869/2010 απορρίφθηκε λόγω δόλιας περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων ή λόγω ύπαρξης επαρκούς περιουσίας. Μολονότι, για αμιγώς πρακτικούς λόγους (αυτοματισμός και ταχύτητα της διαδικασίας, χωρίς αξιολογικές κρίσεις) η έλλειψη δόλου δεν τίθεται ως προϋπόθεση ένταξης στο προτεινόμενο πλαίσιο, εντούτοις, όταν υπάρχει δικαστική απόφαση, που απορρίπτει αίτηση του ν. 3869/2010 λόγω δόλου ή λόγω ύπαρξης επαρκούς περιουσίας, η χορήγηση δυνατότητας υπαγωγής στο νέο πλαίσιο δεν θα συνιστούσε πλέον μέσο επιτάχυνσης της διαδικασίας, αλλά συνειδητή ανοχή χρήσης του νέου πλαισίου, και μάλιστα με κρατική επιδότηση, από εκείνους που δολίως υπερχρεώθηκαν. Γι' αυτό η περίπτ. β' της παρ. 1 του άρθρου 1 αποκλείει αυτές τις κατηγορίες οφειλετών από το εισαγόμενο πλαίσιο. Η ίδια δε περίπτωση αποκλείει εκείνους που ήδη ρύθμισαν τις οφειλές τους κατά το ν. 3869/2010, καθώς η διπλή ρύθμιση των ίδιων οφειλών δεν εξυπηρετεί κάποια σκοπιμότητα, αντιθέτως θα παρείχε κίνητρο στον οφειλέτη να φανεί ασυνεπής στο σχέδιο ρύθμισης οφειλών του ν. 3869/2010.

Η κυριότητα επί της κύριας κατοικίας δεν είναι απαραίτητο να είναι αποκλειστική και πλήρης, αλλά δύναται να προστατευτεί από την αναγκαστική ρευστοποίηση και η κυριότητα ιδανικού μεριδίου επί της κύριας κατοικίας, η ψιλή κυριότητα καθώς και η επικαρπία (περίπτ. α' της παρ. 1). Οφειλέτες με λοιπά εμπράγματα δικαιώματα δεν υπάγονται στις προ-

τεινόμενες διατάξεις. Για την επιλεξιμότητα του αιτούντος λαμβάνεται υπόψη ολόκληρη η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας, την προστασία της οποίας αιτείται. Η αξία της κύριας κατοικίας προβλέπεται ότι δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 175.000 ευρώ, αν στις οφειλές που ρυθμίζονται περιλαμβάνονται επιχειρηματικά δάνεια, και σε κάθε άλλη περίπτωση (στεγαστικά, επισκευαστικά ή καταναλωτικά δάνεια, πιστωτικές κάρτες, όλα με υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης στην κύρια κατοικία) τις 250.000 ευρώ. Η πρόβλεψη διαφορετικών ορίων αξίας της κύριας κατοικίας δικαιολογείται από το ότι η προστασία της συνεπάγεται περιορισμούς και στα δικαιώματα τρίτων πιστωτών, οι οποίοι μόνο υπό τους όρους της παρ. 3 του άρθρου 12 μπορούν να επισπεύσουν αναγκαστική εκτέλεση, στην περίπτωση δε του οφειλέτη-επιχειρηματία οι τρίτοι πιστωτές περιλαμβάνουν συνήθως εργαζομένους και προμηθευτές.

Οι περιπτ. δ', ε' και στ' θέτουν όρια για την εφαρμογή του νόμου ως προς το ύψος του οικογενειακού εισοδήματος και την περιουσιακή κατάσταση του οφειλέτη και του συζύγου του. Τα όρια του οικογενειακού εισοδήματος διαμορφώθηκαν κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να αντιστοιχούν στις εύλογες δαπάνες διαβίωσης της δεύτερης ομάδας, που περιλαμβάνουν τις βασικές δαπάνες για τη διαβίωση του νοικοκυριού και επιπλέον δαπάνες εστίασης, όπως αυτές καθορίστηκαν από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία, προσαυξημένες κατά 70%. Η ύπαρξη άλλης, πέραν της κύριας κατοικίας, ακίνητης περιουσίας ή μεταφορικών μέσων του αιτούντος δεν κωλύει την υποβολή της αίτησης, αρκεί η αντικειμενική αξία της λουπής ακίνητης περιουσίας και των μεταφορικών μέσων του αιτούντα, του συζύγου και των εξαρτώμενων μελών να μην υπερβαίνει το διπλάσιο της συνολικής προς ρύθμιση οφειλής και σε κάθε περίπτωση τις 80.000 ευρώ. Ο περιορισμός αυτός ισχύει μόνο αν το σύνολο των υπό ρύθμιση οφειλών είναι μεγαλύτερο των 20.000 ευρώ (περίπτ. ε'). Ο περιορισμός αυτός επιτρέπει τη διατήρηση της μικρής αξίας ακίνητης περιουσίας και ταυτόχρονα λειτουργεί αποτρεπτικά προς τους στρατηγικούς κακοπληρωτές, που ενώ έχουν αξιοποιήσιμη ακίνητη περιουσία ή μεταφορικά μέσα, ενεργούν δόλια εις βάρος των συμφερόντων των πιστωτών με την δόλια μη εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους. Αν υπάρχουν καταθέσεις, χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή πολύτιμα μέταλλα, η συνολική αξία αυτών δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις 15.000 ευρώ, ποσό που θεωρείται εύλογο για την αντιμετώπιση έκτακτων οικογενειακών αναγκών που μπορεί να ανακύψουν (περίπτ. στ').

Για να μπορεί ο οφειλέτης να υπαχθεί στο εισαγόμενο πλαίσιο, θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον μία οφειλή επιδεκτική ρύθμισης, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που τίθενται στις επόμενες παραγράφους του άρθρου. Σε κάθε περίπτωση το ύψος των ληξιπρόθεσμων οφειλών, στο οποίο συνυπολογίζεται όχι μόνο το ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο αλλά και κεφαλαιοποιημένοι τόκοι και τυχόν έξοδα εκτέλεσης, τη ρύθμιση των οποίων αιτείται ο οφειλέτης, δεν θα πρέπει να είναι ανώτερο από 130.000 ευρώ ανά πιστωτή (περίπτ. η'). Λαμβάνεται μέριμνα και για τα δάνεια σε ξένο νόμισμα και ρητά προβλέπεται ότι για την εφαρμογή της περίπτωσης αυτής λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία του ξένου νομίσματος ως προς το εγχώριο κατά τον χρόνο της υποβολής της αίτησης.

Κατά την παρ. 2 η οφειλή θα πρέπει να οφείλεται προς πιστωτικό ίδρυμα ή προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, προκειμένου να μην επιβαρύνεται η διαδικασία με οφειλές προς τρίτους που ενδεχομένως να τελούν ως προς το ύψος ή την αιτία σε αμφισβήτηση, με γνώμονα την λειτουργικότητα και αποτελεσματικότητα του νέου μηχανισμού ρύθμισης. Σε συνδυασμό την περίπτ. ζ' της παραγράφου 1 συνάγεται ότι τουλάχιστον μία από τις οφειλές θα πρέπει να είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένη με υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης στην κύρια κατοικία του αιτούντος, ούτως ώστε η ρύθμιση που να προκύπτει να εξα-

σφαλίζει την ουσιαστική προστασία της κύριας κατοικίας από μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης.

Με την παρ. 3 δίνεται η δυνατότητα σε τρίτους, που ενώ δεν ευθύνονται με την εκπλήρωση των δανειακών υποχρεώσεων προσωπικά, είναι κύριοι της κατοικίας που βαρύνεται με υποθήκη ή με προσημείωση υποθήκης. Συνήθως τέτοια περίπτωση αποτελούν οι οφειλέτες, που για την ανάληψη δανειακών υποχρεώσεων προσημείωσαν κύρια κατοικία που μετέπειτα μεταβίβασαν σε τέκνο (τρίτος κύριος). Σε αυτή την περίπτωση, βάσει της περί ου ο λόγος διάταξης, ο τρίτος κύριος δύναται να ρυθμίσει την οφειλή που είναι εξασφαλισμένη στην κύρια κατοικία του και συνακόλουθα, μετά την επίτευξη της ρύθμισης, να ευθύνεται ενοχικά ο ίδιος. Οι προϋποθέσεις των παρ. 2 και 3 πρέπει να συντρέχουν υπό τον όρο ότι οι οφειλές αυτές ήταν σε καθυστέρηση ενενήντα ημερών ήδη κατά την 31η Δεκεμβρίου 2018. Η πρόβλεψη αυτής της ημερομηνίας επιδιώκει τη μη ένταξη στρατηγικών κακοπληρωτών, οι οποίοι σκόπιμα έπαυσαν να εξυπηρετούν τα δάνειά τους εν αναμονή του προτεινόμενου πλαισίου.

Με την παρ. 4 καθορίζεται ότι, αν έχει ανατεθεί η διαχείρισή της οφειλής ή αυτή έχει μεταβιβαστεί σε τρίτο κατά τις διατάξεις του ν. 4354/15 ή του ν. 3156/2003, ή έχει υποκατασταθεί ο εγγυητής, το γεγονός αυτό δεν επηρεάζει την εφαρμογή των προτεινόμενων διατάξεων. Η ρύθμιση διασφαλίζει ότι τόσο η μεταβίβαση ή η τιτλοποίηση του δανείου όσο και η υποκατάσταση του εγγυητή δεν οδηγούν σε χειροτέρευση της θέσης του δανειολήπτη με στέρηση της δυνατότητας υπαγωγής στο προτεινόμενο πλαίσιο.

Με την παρ. 5 ορίζεται ότι οι προτεινόμενες διατάξεις δεν καταλαμβάνουν οφειλές, για τις οποίες υφίσταται κατά το χρόνο της αίτησης εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου. Η ρύθμιση επιδιώκει να αποτρέψει τη διπλή κρατική χρηματοδότηση των ίδιων δανείων, αφενός με την εγγύηση αφετέρου με τη συνεισφορά του άρθρου 9.

Τέλος η παρ. 6 αποκλείει τη ρύθμιση μέσω του προτεινόμενου πλαισίου των οφειλών που έχουν ήδη ρυθμιστεί κατά τα άρθρα 99 επ. του Πτωχευτικού Κώδικα, κατά το ν. 4307/2014 ή κατά τον εξωδικαστικό μηχανισμό, ή που εκκρεμεί αίτηση για ρύθμισή τους κατά τις ανωτέρω διατάξεις. Η διάταξη επιδιώκει τον αποκλεισμό της παράλληλης ή διαδοχικής χρήσης δύο διαφορετικών πλαισίων για τη ρύθμιση των ίδιων οφειλών.

Επί του άρθρου 2

Στο άρθρο 2 επεξηγούνται οι έννοιες που βρίσκονται σε διάφορες προτεινόμενες διατάξεις, για λόγους συνεκτικότητας και ενιαίας ερμηνείας των διατάξεων. Αναφορικά με τον ορισμό του οικογενειακού εισοδήματος γίνεται σαφές ότι νοείται το διαθέσιμο οικογενειακό εισόδημα, καθώς το ποσό αυτό προκύπτει από την αφαίρεση των αναλογούντων φόρων, και της τυχόν ύπαρξης υποχρέωσης καταβολής ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ή τέλους επιτηδεύματος. Σε σχέση με τον ορισμό της κύριας κατοικίας, προκρίνεται η επιλογή να προκύπτει αυτή από τη σχετική δήλωση του αιτούντος προς την φορολογική αρχή, για λόγους αποτροπής καταχρήσεων και ευχέρειας επιβεβαίωσης.

Επί του άρθρου 3

Στη παρ. 1 του άρθρου 3 προβλέπεται ότι για την εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 1, ήτοι τη διαπίστωση της επιλεξιμότητας, λαμβάνεται υπόψη η αντικειμενική αξία του ακινήτου, όπως αυτή προσδιορίζεται είτε από τις διατάξεις του ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων, είτε από τις λοιπές διατάξεις του αρμόδιου Υπουργείου Οικονομικών, ούτως ώστε να εφαρμόζεται ένα ενιαίο και αντικειμενικό κριτήριο για τη διακρίβωση της συνδρομής της συγκεκριμένης προϋπόθεσης επιλεξιμότητας. Ωστόσο, για τον υπολογισμό του ποσού που θα καταβάλλει ο επιλέξιμος πλέον οφειλέτης, σύμφωνα με το άρθρο 8, δεν λαμβάνεται υπόψη η αντικειμενική αξία αλλά η εμπορική της αξία (παρ. 2), προκειμένου να διασφαλίζεται η μη χειροτέρευση της θέσης των πιστωτών. Ο προσδιορισμός του κρίσιμου χρόνου για την αποτίμηση της εμπορικής αξίας της κύριας κατοικίας στην 31η Δεκεμβρίου του τελευταίου ή του προτελευταίου έτους πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 5, ανάλογα με το χρόνο υποβολής της αίτησης, επιδιώκει πρακτική σκοπιμότητα. Δεδομένης της υποχρέωσης των πιστωτικών ιδρυμάτων να αναθεωρούν ετησίως τις αξίες των εξασφαλίσεων των απαιτήσεών τους, η ρύθμιση αυτή δίνει τη δυνατότητα στον πιστωτή να υποβάλει την πρότασή του βασιζόμενος στην τελευταία αποτίμηση της κατοικίας, που έχει καταχωρίσει στα βιβλία του, και να ελαχιστοποιήσει έτσι το διοικητικό κόστος εξέτασης του αιτήματος.

Η παρ. 3 ρυθμίζει τις περιπτώσεις ύπαρξης ιδανικού μεριδίου, ψιλής κυριότητας ή επικαρπίας είτε στην κύρια κατοικία είτε σε λοιπά περιουσιακά στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη κατά τον έλεγχο επιλεξιμότητας. Αν η κύρια κατοικία έχει αντικειμενική αξία που υπερβαίνει τα όρια τις περίπτ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 1, τότε αυτή κρίνεται μη προστατευτέα, ανεξαρτήτως της διάσπασης του ιδιοκτησιακού καθεστώτος αυτής μεταξύ πλειόνων συγκυρίων ή μεταξύ ψιλού κυρίου και επικαρπωτή. Αν όμως η αξία της κατοικίας δεν υπερβαίνει τα όρια αυτά, τότε το ποσό που θα καταβάλει ο οφειλέτης, προκειμένου να διασφαλιστεί η μη χειροτέρευση της θέσης του πιστωτή, επηρεάζεται από το αν έχει ιδανικό μερίδιο, ψιλή κυριότητα ή επικαρπία. Ομοίως επηρεάζεται η αξία των λοιπών περιουσιακών στοιχείων, που λαμβάνεται υπόψη για το κριτήριο πλούτου της περίπτ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 1.

Επί του άρθρου 4

Με το άρθρο 4 προβλέπεται ότι η διαδικασία για τη ρύθμιση των οφειλών του εισαγόμενου πλαισίου θα γίνεται αποκλειστικά με ηλεκτρονικό μέσο, ήτοι μέσω πλατφόρμας η οποία αναπτύσσεται από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.) σε συνεργασία με την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.). Ήδη μέσω του εξωδικαστικού μηχανισμού ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων που θεσπίστηκε με το ν. 4469/2017, αναπτύχθηκε στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. από την Γ.Γ.Π.Σ. η σχετική ηλεκτρονική πλατφόρμα, η οποία για πρώτη φορά συγκεντρώνει ηλεκτρονικά τις οφειλές προς το δημόσιο και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Η εν λόγω πλατφόρμα, μετά τις συνεχείς αναβαθμίσεις της έχει καταστεί πλήρως λειτουργική και αποτελεσματική, συγκεντρώνοντας όλη την απαιτούμενη πληροφορία για τη ρύθμιση των οφειλών των αιτούντων, αποφεύγοντας το περιττό διοικητικό φόρτο, καθώς και την ταλαιπωρία των οφειλετών όπως αναζητήσουν σχετική βεβαίωση οφειλών από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Η εν λόγω πλατφόρμα θα αναβαθμιστεί περαιτέρω, ώστε να υπηρετήσει τις ανάγκες του νέου πλαισίου, ανακτώντας αυτόματα όλα τα απαιτούμενα στοιχεία αναφορικά με τις οφειλές των αιτούντων από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα (ανάλυση σε ανεξόφλητο κεφάλαιο, τόκους, διάρκεια) και να μην απαιτείται η χρονοβόρα και συχνά κοστοβόρα βεβαίωση οφειλών, η οποία οδηγούσε σε καθυστερήσεις στο προηγούμενο πλαίσιο προστασίας.

Επί του άρθρου 5

Με το άρθρο 5 ορίζονται οι διαδικασίες υποβολής αίτησης στο νέο πλαίσιο προστασίας.

Συγκεκριμένα, με την παρ. 1 ορίζεται ότι τα πρόσωπα, που πληρούν τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας του άρθρου 1, έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν αίτηση μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2019. Η πρόβλεψη προθεσμίας δικαιολογείται από την ανάγκη να μην υπάρχει παρατεταμένη αβεβαιότητα των πιστωτών και του Δημοσίου ως προς τις περιπτώσεις που εν τέλει θα υπαχθούν στο νέο πλαίσιο. Από την άλλη πλευρά, η προθεσμία είναι αρκετά μεγάλη, ώστε και οι οφειλέτες να προλάβουν να ενημερωθούν για το νέο πλαίσιο και οι υποθέσεις να μη συγκεντρωθούν σε περιορισμένο χρονικό διάστημα.

Στην παρ. 2 ορίζεται ρητώς ότι κάθε φυσικό πρόσωπο έχει τη δυνατότητα υποβολής μίας μόνον αίτησης στο παρόν πλαίσιο. Η ρύθμιση αποσκοπεί στην αποτροπή καταχρηστικών συμπεριφορών.

Με την παρ. 3 προβλέπεται η δυνατότητα διαγραφής και ταυτόχρονης επανυποβολής της αίτησης, όταν υπάρχουν ελλείψεις ή σφάλματα, που για τεχνικούς λόγους δεν μπορούν να διορθωθούν. Προς αποτροπή καταχρηστικών συμπεριφορών αποκλείεται πάντως το κατά την παρ. 1 του άρθρου 11 αυτοδίκαιο ανασταλτικό αποτέλεσμα της χρονικά δεύτερης αίτησης.

Στην παρ. 4 περιγράφονται τα αναγκαία στοιχεία που πρέπει να εισάγει ο αιτών στην ηλεκτρονική του αίτηση. Επιδιώχθηκε ο περιορισμός των στοιχείων της αίτησης στα απολύτως απαραίτητα για τον έλεγχο της επιλεξιμότητας και τον καθορισμό του περιεχομένου της ρύθμισης. Διευκρινίζεται ότι οι μη επιδεκτικές ρύθμισης οφειλές περιλαμβάνονται αποκλειστικά για πληροφόρηση των πιστωτών και όχι επειδή η διάρκεια της ρύθμισης επηρεάζεται από την πραγματική ικανότητα αποπληρωμής του οφειλέτη.

Η παρ. 5 προβλέπει συνυπογραφή, εξυπακούεται ηλεκτρονική, της αίτησης από το σύζυγο και τα εξαρτώμενα μέλη του αιτούντος ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους. Η ρύθμιση αποσκοπεί στη διασφάλιση αφενός της συναίνεσής τους για τη μεταφόρτωση των δεδομένων που τους αφορούν, όπως τα εισοδήματά τους και τα περιουσιακά στοιχεία του συζύγου, αφετέρου του καταλογισμού στους υπογράφοντες της υπεύθυνης δήλωσης της παρ. 11.

Ός προς τα δικαιολογητικά, που συνυποβάλλονται με την αίτηση, η παρ. 6 περιορίζεται στα ελάχιστα απαραίτητα εκείνα, που συνυποβάλλει ο οφειλέτης, ενώ οι παρ. 7 και 8 προβλέπουν μεταφόρτωση των περισσότερων δικαιολογητικών από τις βάσεις δεδομένων της Φορολογικής Διοίκησης και των πιστωτικών ιδρυμάτων, επιδιώκοντας τη μεγιστοποίηση του αυτοματισμού και της απλοποίησης της διαδικασίας. Μόνο αν για οποιονδήποτε λόγο τα δικαιολογητικά των παρ. 7 και 8 δεν μεταφορτωθούν, προβλέπεται υποχρέωση του οφειλέτη να τα συνυποβάλλει (παρ. 9), ενώ σε κάθε περίπτωση το δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 παρέχει τη δυνατότητα στον οφειλέτη να συνοδεύσει την αίτηση με οποιοδήποτε άλλο στοιχείο, έγγραφο ή πληροφορία θεωρεί σημαντικά για την επιτυχία της διαδικασίας. Η δυνατότητα αυτή εκτιμάται ότι θα αυξήσει τις πιθανότητες επίτευξης συναινετικής ρύθμισης.

Στην παρ. 10 ορίζεται ότι με την αίτηση υπαγωγής στη διαδικασία παρέχεται από τον οφειλέτη, αποκλειστικά για τους σκοπούς της διαδικασίας ρύθμισης οφειλών υπό το παρόν

πλαίσιο, άδεια για κοινοποίηση σε όλους τους συμμετέχοντες στη διαδικασία, επεξεργασία και διασταύρωση από αυτούς των δεδομένων που περιλαμβάνονται στην αίτηση και τα συνοδευτικά έγγραφα, όσο και άλλων δεδομένων που βρίσκονται στην κατοχή των συμμετεχόντων πιστωτών. Τα ίδια δικαιώματα επεξεργασίας και διασταύρωσης αναγνωρίζονται ρητά και στο Δημόσιο, δεδομένου ότι κατά την παρ. 2 του άρθρου 9 η αίτηση του άρθρου 5 επέχει θέση αιτήματος για συνεισφορά. Διευκρινίζεται επίσης ότι η άδεια αυτή συνεπάγεται την άρση τόσο του τραπεζικού όσο και του φορολογικού απορρήτου. Περαιτέρω, διευκρινίζεται η έκταση άρσης του τραπεζικού και φορολογικού απορρήτου. Συγκεκριμένα, για το μεν τραπεζικό απόρρητο προβλέπεται πενταετής άρση, που εκκινεί πριν από την οριστική υποβολή της αίτησης και διαρκεί μέχρι την ολοκλήρωση της ρύθμισης, για το δε φορολογικό απόρρητο προβλέπεται πενταετής άρση που εκκινεί πριν από την οριστική υποβολή της αίτησης και διαρκεί μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης ή την αμετάκλητη περάτωση της δίκης του άρθρου 10. Επιπλέον, έναντι του Δημοσίου η άρση του απορρήτου εκτείνεται σε όλη τη χρονική διάρκεια της ρύθμισης. Η άρση του απορρήτου αποσκοπεί στον ευχερέστερο έλεγχο επιλεξιμότητας από τους πιστωτές και το Δημόσιο και επιπλέον αποθαρρύνει τους στρατηγικούς κακοπληρωτές από την ένταξη στο νέο πλαίσιο. Η δε διαφοροποίηση του χρόνου λήξης της άρσης του φορολογικού απορρήτου μεταξύ πιστωτών και Δημοσίου δικαιολογείται από το γεγονός ότι μεταγενέστερη μεταβολή της οικονομικής κατάστασης του πιστωτή δεν δικαιολογεί μεταρρύθμιση της ρύθμισης του άρθρου 8, οπότε οι πιστωτές δεν έχουν έννομο συμφέρον στη διατήρηση της άρσης του φορολογικού απορρήτου, δικαιολογεί όμως επανεξέταση της συνεισφοράς του Δημοσίου κατά την παρ. 4 του άρθρου 9.

Στην παρ. 11 ορίζεται ότι η αίτηση υπέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 (Α' 75) του οφειλέτη για την ακρίβεια και την πληρότητα του περιεχομένου της αίτησης και των υποβληθέντων εγγράφων και ότι κατά την υποβολή της αίτησης ο οφειλέτης ενημερώνεται για τις συνέπειες της ψευδούς υπεύθυνης δήλωσης. Η ρύθμιση επιδιώκει να αποτρέψει την υποβολή ανελικρινών αιτήσεων, προσθέτοντας ποινική κύρωση στις άλλες συνέπειες ψευδούς αίτησης που προβλέπει το ήδη ισχύον δίκαιο, όπως την ακύρωση της σύμβασης ρύθμισης λόγω απάτης ή την ανάκληση της απόφασης του Δημοσίου περί συνεισφοράς.

Στην παρ. 12 προβλέπονται οι συνέπειες της ανελικρινούς υπεύθυνης δήλωσης, πέραν των ποινικών συνεπειών. Οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα περί απάτης κρίνεται ότι δεν παρέχουν επαρκή προστασία στους εξαπατηθέντες πιστωτές, καθώς για την ακύρωση της σύμβασης απαιτείται τήρηση δικαστικής διαδικασίας. Για το λόγο αυτό προβλέπεται αυτοδίκαιη ακυρότητα της ρύθμισης, εφόσον το ψεύδος της δήλωσης επιδρά στην επιλεξιμότητα του οφειλέτη και αποδεικνύεται με δημόσια έγγραφα. Περαιτέρω, προβλέπεται δέσμια αρμοδιότητα της Διοίκησης ως προς την ανάκληση της επιδότησης που στηρίχθηκε σε ψευδή στοιχεία.

Στην παρ. 13 διευκρινίζεται ότι η αίτηση υπαγωγής στο πλαίσιο αυτό διακόπτει τη διαδικασία του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών, που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4224/2013 (Α' 288), ενώ αν για οποιονδήποτε λόγο η διαδικασία δεν τελεσφορήσει, δεν απαιτείται συνέχιση της διαδικασίας επίλυσης καθυστερήσεων του Κώδικα Δεοντολογίας. Η ρύθμιση αποσκοπεί στο να μην ακολουθούνται, παράλληλα ή διαδοχικά, δύο διαφορετικές διαδικασίες, που επιδιώκουν τον ίδιο σκοπό.

Τέλος, η παρ. 14 προβλέπει δυνατότητα μεταγραφής της αίτησης στο βιβλίο μεταγραφών ή, όπου λειτουργεί το Εθνικό Κτηματολόγιο, στο κτηματολογικό φύλλο της κύριας κατοικίας του αιτούντος. Η ρύθμιση επιδιώκει την προστασία των τρίτων, που δεν συμμετέχουν στη

διαδικασία, δεδομένου ότι η απαγόρευση κατάσχεσης, μεταβίβασης, επιβάρυνσης της κύριας κατοικίας ή λήψης ασφαλιστικού μέτρου επ' αυτής, κατά τις παρ. 1 και 3 του άρθρου 11, δεσμεύει και αυτούς.

Επί του άρθρου 6

Με τη διάταξη αυτή προβλέπεται αυτόματος τερματισμός της διαδικασίας σε πρώιμο στάδιο, αν από τα δεδομένα που μεταφορτώνονται στην ηλεκτρονική πλατφόρμα προκύπτει ότι ο αιτών δεν είναι επιλέξιμος. Η διάταξη επιβάλλεται από την ανάγκη αποτροπής καταχρήσεων του νέου πλαισίου, δεδομένης της αυτοδίκαιης αναστολής εκτέλεσης, που προβλέπει η παρ. 1 του άρθρου 11 με την κοινοποίηση της αίτησης από την πλατφόρμα προς τους πιστωτές. Από την άλλη πλευρά, η κατά την παρ. 2 του άρθρου 5 απαγόρευση υποβολής δεύτερης αίτησης επιβάλλει την προειδοποίηση του ενδιαφερόμενου πριν την οριστική υποβολή της αίτησης, την οποία προβλέπει το πρώτο εδάφιο.

Επί του άρθρου 7

Με το άρθρο 7 καθορίζεται η εξέλιξη της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης οφειλών υπό τις προτεινόμενες διατάξεις. Συγκεκριμένα, με την παρ. 1 ορίζεται ότι με την οριστικοποίηση της αίτησης, αυτή κοινοποιείται σε όλους τους πιστωτές από τους οποίους ζητείται ρύθμιση.

Με την παρ. 2 καθορίζεται ο μηχανισμός πρότασης λύσης από τον πιστωτή, καθότι προβλέπεται ότι εντός προθεσμίας ενός μηνός από την κοινοποίηση της αίτησης, οι πιστωτές μπορούν να υποβάλλουν πρόταση ρύθμισης σύμφωνη με τους όρους του άρθρου 8. Αν κάποιος πιστωτής αμφισβητεί την επιλεξιμότητα του οφειλέτη, μπορεί να δηλώσει ότι αρνείται να υποβάλει πρόταση, προσδιορίζοντας το λόγο της μη επιλεξιμότητας και υποβάλλοντας στην πλατφόρμα τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, αν υπάρχουν.

Με την παρ. 3 προβλέπεται η δυνατότητα των πιστωτών να υποβάλουν κοινή πρόταση. Η ρύθμιση επιδιώκει τη μείωση του διοικητικού κόστους των πιστωτών και συνακόλουθα την επιτάχυνση της διαδικασίας.

Με την παρ. 4 καθορίζεται η διαδικασία αποδοχής του οφειλέτη, προβλέποντας ότι αυτός, εντός προθεσμίας ενός μηνός από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής προτάσεων των πιστωτών, δηλώνει ποιες από τις υποβληθείσες προτάσεις αποδέχεται και ποιες απορρίπτει, ενώ προβλέπεται ότι εάν η προθεσμία του ενός μηνός παρέλθει άπρακτη, θα λογίζεται ότι ο αιτών απέρριψε την πρόταση. Η αποδοχή της πρότασης εξομοιώνεται με ηλεκτρονική υπογραφή, προκειμένου να καθίσταται δυνατή η εκτέλεση της συμφωνίας κατά την παρ. 7.

Στην παρ. 5 ορίζεται ότι με την αποδοχή μίας ή περισσότερων προτάσεων από τον οφειλέτη επέρχονται τα αποτελέσματα του άρθρου 12, ήτοι η προστασία της κύριας κατοικίας από αναγκαστική εκτέλεση, και μάλιστα ανεξάρτητα από τη μη ρύθμιση των απαιτήσεων των λοιπών πιστωτών.

Στην παρ. 6 περιγράφονται οι περιστάσεις υπό τις οποίες θεωρείται περατωθείσα η διαδικασία συναινετικής ρύθμισης και συγκεκριμένα: α) με την απόρριψη της αίτησης από την πλατφόρμα λόγω μη επιλεξιμότητας του αιτούντος, β) με την παραίτηση του αιτούντα από την αίτησή του, η οποία μπορεί να υποβληθεί μέχρι τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 4, ή-

τοι μέχρι και τη λήξη της προθεσμίας αποδοχής των προτάσεων των πιστωτών, υποβάλλεται ηλεκτρονικά και κοινοποιείται από την πλατφόρμα σε όλους τους πιστωτές, γ) με την παράλειψη ή την άρνηση όλων των πιστωτών προς ρύθμιση να υποβάλουν πρόταση, δ) με την αποδοχή ή την απόρριψη και της τελευταίας πρότασης πιστωτή από τον αιτούντα.

Η παρ. 7 χαρακτηρίζει ως εκτελεστό τίτλο την πρόταση ρύθμισης που έγινε αποδεκτή από τον οφειλέτη. Η διάταξη επιδιώκει να ενθαρρύνει την υποβολή προτάσεων από τους πιστωτές και να αποθαρρύνει την ασυνέπεια του οφειλέτη.

Η παρ. 8 προβλέπει μεταγραφή της γενόμενης αποδεκτής πρότασης ρύθμισης στο βιβλίο μεταγραφών ή καταχώρισή της στο κτηματολογικό φύλλο. Η ρύθμιση αποσκοπεί στην προστασία των τρίτων, δεδομένων των συνεπειών του άρθρου 12, που επέρχονται ως προς αυτούς.

Στην παρ. 9 θεσπίζεται η διαδικασία συμμετοχής ρυθμιζόμενων πιστωτών του ιδιωτικού τομέα, που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα ή εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις του άρθρου 1 του ν. 4354/2015, και που κατέστησαν πιστωτές λόγω υποκατάστασης ή διαδοχής πιστωτικού ιδρύματος. Στην περίπτωση αυτή ορίζεται ότι αυτοί μπορούν να συμμετάσχουν στη διαδικασία και να υποβάλλουν πρόταση μόνον εφόσον κοινοποιήσουν στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και, αν είναι νομικά πρόσωπα, τα φυσικά πρόσωπα που τα εκπροσωπούν καθώς και τα νομιμοποιητικά τους έγγραφα. Οι πληροφορίες που κοινοποιούνται με την εν λόγω διαδικασία ισχύουν και για κάθε μεταγενέστερη αίτηση που περιλαμβάνει απαιτήσεις των πιστωτών αυτών, μέχρι να κοινοποιηθεί διαφορετική διεύθυνση ή διαφορετικός εκπρόσωπος.

Με την παρ. 10 επιλύεται το ζήτημα της μη δήλωσης διεύθυνσης ηλεκτρονικής αλληλογραφίας στην πλατφόρμα από ιδιώτες πιστωτές, καθότι προβλέπεται ότι στην περίπτωση αυτή της μη κοινοποίησης στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ο αιτών θα επιδίδει αντίγραφο της αίτησης σε αυτούς και θα μεταφορτώνει στην πλατφόρμα το αποδεικτικό επίδοσης, οπότε και οι προθεσμίες της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης, καθώς και η προσωρινή προστασία του άρθρου 11, θα ξεκινούν από τη μεταφόρτωση του τελευταίου αποδεικτικού επίδοσης.

Με την παράγραφο 11 καθορίζεται η δυνατότητα προαιρετικής εκπροσώπησης του αιτούντος και των πιστωτών από δικηγόρο στη διαδικασία συναινετικής ρύθμισης του παρόντος νόμου, προκειμένου να περιοριστεί το κόστος της διαδικασίας.

Επί του άρθρου 8

Με το άρθρο 8 προσδιορίζονται οι όροι, υπό τους οποίους προστατεύεται η κύρια κατοικία του επιλέξιμου αιτούντος. Οι όροι διαμορφώθηκαν με τέτοιο τρόπο, ώστε από τη μία πλευρά να μη χειροτερεύει η θέση του πιστωτή, από την άλλη πλευρά όμως η ρύθμιση της οφειλής να είναι όσο το δυνατόν πιο τυποποιημένη. Η τυποποίηση επιδιώκει δύο σκοπούς. Πρώτον, προλαμβάνεται η συσσώρευση υποθέσεων στα δικαστήρια. Δεύτερον, καθίσταται προβλέψιμη η επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, καθώς η επιδότηση στηρίζεται σε μία ρύθμιση προδιαγεγραμμένη εκ των προτέρων.

Η παρ. 1 προσδιορίζει το συνολικό ποσό, που θα καταβάλει ο αιτών σε τοκοχρεωλυτικές δόσεις. Το ποσό αυτό προσδιορίζεται στο 120% της αξίας της προστατευόμενης κύριας κατοικίας του αιτούντος, εκτός αν η οφειλή είναι μικρότερη, οπότε καταβάλλεται το σύνολο

της οφειλής σε τοκοχρεωλυτικές δόσεις. Επιπλέον η παρ. 1 προβλέπει ιδιαίτερα χαμηλό επιτόκιο (Euribor τριμήνου + 2%), προκειμένου να προσδιορίζεται σχετικά χαμηλή μηνιαία δόση, ώστε να περιορίζεται τόσο ο κίνδυνος έκπτωσης κατά το άρθρο 13 όσο και η επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Η παρ. 2 προσδιορίζει τις μηνιαίες δόσεις, στις οποίες θα καταβληθεί το ποσό της παρ. 1. Συγκεκριμένα προβλέπεται καταβολή του ποσού αυτού σε χρονικό διάστημα 25 ετών. Το χρονικό διάστημα ορίστηκε αρκετά μεγάλο, προκειμένου να προκύψει αρκετά μικρή μηνιαία δόση. Ο περιορισμός της διάρκειας της ρύθμισης, ώστε να μην υπερβαίνει το 80^ο έτος της ηλικίας του οφειλέτη, δικαιολογείται από την ανάγκη περιορισμού του κινδύνου αθέτησης που αναλαμβάνουν οι πιστωτές. Προκειμένου όμως να μην καθίσταται απαγορευτικό το νέο πλαίσιο για τα πρόσωπα μεγάλης ηλικίας, προβλέπεται εξαίρεση από το όριο των 80 ετών, όταν συμβάλλεται ως εγγυητής πρόσωπο αποδοχής των πιστωτών. Προβλέπεται συντόμευση της 25ετούς διάρκειας της ρύθμισης μόνο λόγω ηλικίας και όχι για άλλους λόγους, όπως μεγαλύτερη ικανότητα αποπληρωμής του αιτούντος. Και αυτό τους εξής λόγους: Πρώτον, για να δοθεί ένα περιθώριο στον οφειλέτη, προκειμένου να εξοφλήσει τις οφειλές του που δεν είναι επιδεκτικές ρύθμισης. Δεύτερον, διότι η εξάντληση της ικανότητας αποπληρωμής του οφειλέτη θα οδηγούσε σε σημαντική αύξηση του ποσού, που θα πρέπει να συνεισφέρει το Δημόσιο κάθε φορά, με σημαντικές δημοσιονομικές επιπτώσεις.

Η παρ. 3 προβλέπει τον τρόπο, με τον οποίο κατανέμεται το ποσό της παρ. 1 μεταξύ των περισσότερων ρυθμιζόμενων πιστωτών. Σε συμφωνία με την αρχή της μη χειροτέρευσης της θέσης τους προβλέπεται κατανομή του ποσού με βάση την υποθετική κατάταξή τους, αν η κύρια κατοικία πλειστηριαζόταν. Από αυτόν τον κανόνα προβλέπονται δύο αποκλίσεις. Πρώτον, η προσημείωση υποθήκης εξομοιώνεται με την υποθήκη και κατατάσσεται με βάση τη χρονική της προτεραιότητα. Τούτο δικαιολογείται, προκειμένου να αποφευχθούν αδικαιολόγητες περιπλοκές που θα προκαλούσε η εφαρμογή του κανόνα της τυχαίας κατάταξης του προσημειούχου πιστωτή (τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 1007 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Δεύτερον, αν απαίτηση πιστωτή με ειδικό προνόμιο δεν ικανοποιείται στο σύνολό της ως τέτοια, τότε για το απομένον τμήμα της συμμετέχει στην υποθετική κατάταξη κατά περίπτωση ως απαίτηση με γενικό προνόμιο ή ως μη προνομιούχος απαίτηση. Η ρύθμιση δικαιολογείται, προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο εξαναγκασμού πιστωτή, με δεύτερη ή μεταγενέστερη υποθήκη, σε ρύθμιση, κατά την οποία δεν θα λάβει τίποτε.

Επί του άρθρου 9

Το άρθρο 9 προβλέπει ένα βασικό χαρακτηριστικό του προτεινόμενου πλαισίου: τη συνεισφορά του Δημοσίου στις καταβαλλόμενες δόσεις. Η συνεισφορά αυτή εκτιμάται ότι αφενός θα διασφαλίσει την προστασία της κύριας κατοικίας ακόμα και στους πλέον ευάλωτους οφειλέτες, οι οποίοι αδυνατούν να καταβάλουν τα ποσά του άρθρου 8, αφετέρου θα ενθαρρύνει τα πιστωτικά ιδρύματα στην πρόταση ρυθμίσεων, αφού μειώνεται σημαντικά ο κίνδυνος αθέτησης.

Ο βασικός κανόνας της συνεισφοράς του Δημοσίου προβλέπεται στην παρ. 1. Η παράγραφος αυτή δεν προβλέπει πρόσθετες προϋποθέσεις για τη συνεισφορά. Τούτο είναι σκόπιμο, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας της παρ. 1 του άρθρου 1 διαμορφώθηκαν με τέτοιον τρόπο ώστε μόνο ευάλωτοι οφειλέτες να χαρακτηρίζονται ως επιλέξιμοι και ε-

πομένως όλοι να δικαιούνται συνεισφοράς, μολονότι εξυπακούεται ότι το ποσοστό της συνεισφοράς θα διαφοροποιηθεί ανάλογα με την ιδιαίτερη οικονομική κατάσταση του κάθε οφειλέτη. Η παρ. 1 επίσης εξασφαλίζει το ακατάσχετο της συνεισφοράς, τόσο εις χείρας του Δημοσίου όσο και εις χείρας του πιστωτικού ιδρύματος, σε λογαριασμό του οποίου η συνεισφορά κατατίθεται, καθώς και το ανεπίδεκτο συμψηφισμού της συνεισφοράς. Οι ρυθμίσεις αυτές επιδιώκουν να διασφαλίσουν ότι ο σκοπός της συνεισφοράς του Δημοσίου, και συγκεκριμένα η προστασία της κύριας κατοικίας, δεν θα ματαιωθεί με την κατάσχεση ή το συμψηφισμό της συνεισφοράς.

Η παρ. 2 περιορίζει τις γραφειοκρατικές διαδικασίες για την έγκριση της συνεισφοράς, μη απαιτώντας ιδιαίτερη αίτηση γι' αυτήν, αλλά ορίζοντας ότι η υποβολή της αίτησης του άρθρου 5 συνιστά από μόνη της και αίτηση για συνεισφορά. Περαιτέρω, διασφαλίζεται η πρόσβαση της Διοίκησης σε όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για την έκδοση της απόφασής της.

Η παρ. 3 επιβάλλει τη ρύθμιση, συναινετικά ή δικαστικά, όλων των επιδεκτικών ρύθμισης οφειλών, προκειμένου το Δημόσιο να συνεισφέρει. Η ρύθμιση αυτή επιβάλλεται από το γεγονός ότι σε αντίθετη περίπτωση υπάρχει ο κίνδυνος το Δημόσιο να επιβαρυνθεί με συνεισφορά και εν τέλει ο σκοπός της προστασίας της κατοικίας του οφειλέτη να μην επιτευχθεί λόγω ρευστοποίησης της κατοικίας από πιστωτή, που μπορούσε να ρυθμιστεί και παρά ταύτα δεν ρυθμίστηκε (παρ. 2 του άρθρου 12). Επίσης, προκειμένου να αποτραπούν συμπαιγνίες οφειλέτη και πιστωτών, προβλέπεται ότι η συνεισφορά καταβάλλεται μόνο αν το σχέδιο ρύθμισης είναι σύμφωνο με το άρθρο 8. Έτσι, για παράδειγμα, το Δημόσιο θα πρέπει να αρνηθεί τη συνεισφορά, αν πιστωτής και οφειλέτης συμφωνήσουν καταβολή του 140% της αξίας της κύριας κατοικίας.

Η παρ. 4 προβλέπει ότι η συνεισφορά διαρκεί όσο διαρκεί και η ρύθμιση. Πρόκειται για σημαντική καινοτομία σε σχέση με την παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010, που προέβλεπε συνεισφορά μόνο επί τρία έτη, η οποία εκτιμάται ότι θα συμβάλλει σημαντικά στην επιτυχία του προτεινόμενου προγράμματος. Ωστόσο είναι δίκαιο, τόσο για το Δημόσιο όσο και για τον οφειλέτη, το ποσοστό της συνεισφοράς να αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα οικονομικά δεδομένα του οφειλέτη, ώστε να αποτραπεί τόσο η ενίσχυση οφειλετών που παύουν στο μέλλον να είναι οικονομικά αδύναμοι όσο και η έκπτωση του οφειλέτη, του οποίου η οικονομική κατάσταση χειροτερεύει στο μέλλον. Η παράγραφος αυτή προβλέπει ρητά, προς αποφυγή ερμηνευτικών αμφισβητήσεων, ότι οποιαδήποτε μεταβολή στην οικονομική κατάσταση του οφειλέτη επηρεάζει μόνο το ποσοστό της συνεισφοράς και όχι τη μηνιαία δόση που εισπράττει ο πιστωτής. Η επιλογή αυτή επιδιώκει την αποφόρτιση των δικαστηρίων από αιτήματα μεταρρύθμισης του σχεδίου διευθέτησης οφειλών.

Η παρ. 5 διασφαλίζει ότι το Δημόσιο συνεισφέρει στις καταβολές μόνο εφόσον ο δικαιούχος οφειλέτης είναι και αυτός συνεπής στην καταβολή του ποσού που τον βαρύνει, δίνοντας έτσι ένα επιπλέον αντκίνητρο στην αθέτηση των υποχρεώσεων του οφειλέτη. Παράλληλα διασφαλίζεται η ενημέρωση της Διοίκησης για την ασυνέπεια του οφειλέτη, με την πρόβλεψη υποχρέωσης του πιστωτή να ενημερώσει σχετικά και με την πρόβλεψη υποχρέωσης επιστροφής της εισπραχθείσας συνεισφοράς από τον πιστωτή που παρέλειψε την ενημέρωση.

Η παρ. 6 ρυθμίζει την περίπτωση, που το Δημόσιο καθυστερεί την καταβολή της εγκριθείσας συνεισφοράς. Η πρόβλεψη της έκπτωσης του οφειλέτη, όταν συσσωρευθεί καθυστέ-

ρηση εννέα μηνιαίων δόσεων συνεισφοράς, επιδιώκει στην άσκηση πολιτικής πίεσης στην εκάστοτε Κυβέρνηση, προκειμένου να αποφεύγονται καθυστερήσεις στην καταβολή της συνεισφοράς για γραφειοκρατικούς λόγους. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων του Δημοσίου και μεγιστοποιείται η αποτελεσματικότητα του προγράμματος. Από την άλλη πλευρά, λαμβάνεται μέριμνα για την έγκαιρη προειδοποίηση του οφειλέτη ως προς την καθυστέρηση του Δημοσίου και τον κίνδυνο έκπτωσής του, προκειμένου να την προλάβει, καταβάλλοντας εξ ιδίων, αν όχι το καθυστερούμενο ποσό, τουλάχιστον τέτοιο ποσό που θα αποτρέψει την έκπτωσή του.

Τέλος η παρ. 7 προβλέπει δικαίωμα του Δημοσίου να αναζητήσει από τον οφειλέτη την επιστροφή της καταβληθείσας συνεισφοράς, αν ο οφειλέτης εκπέσει της ρύθμισης λόγω υπερημερίας του. Η ρύθμιση αποσκοπεί στο να διασφαλίσει ότι η συνεισφορά καταβάλλεται πρωτίστως για το σκοπό της προστασίας της κύριας κατοικίας και αναζητείται, αν ο σκοπός αυτός ματαιωθεί με υπαιτιότητα του οφειλέτη. Παράλληλα, ενθαρρύνεται με αυτόν τον τρόπο ακόμη περισσότερο ο οφειλέτης στην τήρηση των δικών του υποχρεώσεων.

Επί του άρθρου 10

Με την οριστική υποβολή της αίτησης, ο αιτών κρίνεται είτε επιλέξιμος, οπότε ανοίγει η διαδικασία συναινετικής ρύθμισης, είτε μη επιλέξιμος. Η διαδικασία συναινετικής ρύθμισης ενδέχεται, στη συνέχεια, είτε να τελεσφορήσει με όλους ή κάποιους από τους πιστωτές είτε να αποτύχει αντιστοίχως. Το άρθρο 10 διέπει ακριβώς τις δύο ανωτέρω αρνητικές εξελίξεις: πρώτον, την περίπτωση της εσφαλμένης θεώρησης του αιτούντος ως μη επιλέξιμου και, δεύτερον, την περίπτωση αποτυχίας της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης, διασφαλίζοντας στον αιτούντα τη δυνατότητα να κριθεί επιλέξιμος και να επιδιώξει ρύθμιση.

Με γνώμονα την ταχεία και ορθή εφαρμογή του πλαισίου και κριτήριο την αξιοποίηση της σωρευμένης εμπειρίας, την οποία διαθέτουν οι Ειρηνοδίκες δικαστές όσο και το υπηρετούν δικαστικό προσωπικό από την εφαρμογή του ν. 3869/2010, ενόψει δε της διαμόρφωσης του ενιαίου πλαισίου αφερεγγυότητας φυσικών προσώπων, επιλέχθηκε ως καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο το Ειρηνοδικείο. Αφετέρου, με στόχο να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο της καταστρατήγησης της διαδικασίας ήδη σε επίπεδο τοπικής αρμοδιότητας, το οποίο παρατηρήθηκε υπό την έννοια της υπερβολικής σώρευσης υποθέσεων σε πολύ συγκεκριμένα δικαστήρια, προκρίθηκε το κριτήριο του τόπου, στο οποίο βρίσκεται η κύρια κατοικία, την οποία επιθυμεί να προστατεύσει ο αιτών από την αναγκαστική ρευστοποίηση. Πρόκειται για μία ακόμη ασφαλιστική δικλείδα του προτεινόμενου πλαισίου έναντι των καταστρατηγήσεων της διαδικασίας αλλά και εγγύηση για την ομαλή και εύρυθμη λειτουργία, καθώς θα είναι απολύτως διαχειρίσιμος ο όγκος των υποθέσεων που θα ανακύψουν με τη φυσιολογική διασπορά τους.

Για τους ίδιους λόγους, προτείνεται το δικαστήριο να δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, η συζήτηση της αίτησης να προσδιορίζεται μέσα σε έξι μήνες από την κατάθεσή της και η απόφαση να εκδίδεται μέσα σε τρεις μήνες από τη συζήτηση. Με τον τρόπο αυτό, επιδιώκεται η ταχεία επίλυση της διαφοράς και η μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητας του προτεινόμενου πλαισίου. Είναι προφανές ότι θα πρέπει να εποπτεύεται η εφαρμογή της εν λόγω πρόβλεψης και να αξιολογείται επί τη βάση στατιστικών δεδομένων, ιδίως με την αξιοποίηση του Ολοκληρωμένου Συστήματος Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής – Ποινικής Δικαιοσύνης.

Ο αιτών, που κρίθηκε μη επιλέξιμος ή ο αιτών, ο οποίος κρίθηκε επιλέξιμος, ωστόσο δεν ήρθε σε συμφωνία με όλους ή κάποιους από τους πιστωτές, κατά των οποίων άλλωστε στρέφεται η αίτησή του, υπέχει την υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου, να ασκήσει αίτηση δικαστικής ρύθμισης εντός αποκλειστικής προθεσμίας δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την ολοκλήρωση της διαδικασίας κατά τους προβλεπόμενους στην παρ. 6 του άρθρου 7 τρόπους. Στην προθεσμία αυτή δεν συνυπολογίζεται το χρονικό διάστημα από 1^η έως 31^η Αυγούστου, στο πνεύμα της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 147 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Πρόκειται για ιδιαίτερα σύντομη προθεσμία, η οποία, αποσκοπεί στην ταχεία επίλυση της διαφοράς και ως εκ τούτου στην ταχεία εξυπηρέτηση της οφειλής.

Με την αίτηση, ο αιτών συνυποβάλλει στη γραμματεία του αρμόδιου Ειρηνοδικείου εκτυπωμένο όλο το υλικό το οποίο μεταφορτώθηκε συνολικώς, δηλαδή και από τον ίδιο και από τους πιστωτές, στην πλατφόρμα κατά τη διάρκεια της αξιολόγησής του ως επιλέξιμου και της απόπειρας για συναινετική ρύθμιση.

Με την κατάθεση της αίτησης, ο αιτών υποχρεούται, επί ποινή απαραδέκτου, να μεταφορτώσει το δικόγραφο μέσα σε δέκα εργάσιμες ημέρες στην πλατφόρμα, μέσω της οποίας κοινοποιείται στους συμμετέχοντες πιστωτές. Η κοινοποίηση του προηγούμενου εδαφίου επέχει θέση επίδοσης στους πιστωτές. Αν μεταξύ των διαδίκων πιστωτών περιλαμβάνονται ιδιώτες, οι οποίοι δεν έχουν κοινοποιήσει στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ο αιτών επιδίδει μέσα σε τριάντα ημέρες από την κατάθεση αντίγραφο της αίτησης σε αυτούς, κατ' άρθρα 122 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και μεταφορτώνει στην πλατφόρμα το αποδεικτικό επίδοσης.

Αν η επιλεξιμότητα του αιτούντος αμφισβητείται, είτε επειδή η αίτηση απορρίφθηκε κατά το άρθρο 6 είτε επειδή ο πιστωτής αρνήθηκε την υποβολή πρότασης κατά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 7, το δικαστήριο αποφαινεται πρωτίστως επ' αυτής και στη συνέχεια, αν κρίνει ότι πρόκειται για επιλέξιμο οφειλέτη, καθορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 8, ενιαίο σχέδιο ρύθμισης έναντι των πιστωτών, κατά των οποίων στρέφεται η αίτηση. Αν αντιθέτως, δεν έχει αμφισβητηθεί η επιλεξιμότητα του αιτούντος, τότε το δικαστήριο αποφασίζει αποκλειστικά επί του σχεδίου, αφαιρώντας, σε κάθε περίπτωση, από το ποσό της παρ. 1 του άρθρου 8, το συνολικό ποσό που καταβλήθηκε σε συμμόρφωση προς την προσωρινή διαταγή της παρ. 3 του άρθρου 11.

Η απόφαση, ασφαλώς, δεν θίγει τις ρυθμίσεις που επιτεύχθηκαν συναινετικά και, με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου, μεταφορτώνεται στην πλατφόρμα. Η απόφαση που εκδίδεται συνιστά τίτλο εκτελεστό ως προς τις καταβολές που ορίζει, δυνάμει του οποίου μπορεί να επισπευσθεί αναγκαστική εκτέλεση στη λοιπή περιουσία του αιτούντα πλην της κύριας κατοικίας του, καθώς και στην κύρια κατοικία, αν ο οφειλέτης εκπέσει κατά το άρθρο 13.

Επί του άρθρου 11

Οι προτεινόμενες διατάξεις διασφαλίζουν μία δομημένη εξωδικαστική διαδικασία συναινετικής ρύθμισης και ασφαλώς το δικαίωμα δικαστικής προστασίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 10.

Είναι αναγκαίο, προς αποτροπή δημιουργίας αμετάκλητων καταστάσεων, κατά το στάδιο που διαρκεί η διαδικασία συναινετικής ρύθμισης, δηλαδή από την κοινοποίηση της αίτησης

του άρθρου 5 κατά τις παρ. 1 και 10 του άρθρου 7, αφού προηγουμένως ο οφειλέτης έχει κριθεί επιλέξιμος, και μέχρι τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 4 του άρθρου 10, να αναστέλλεται αυτοδικαίως ο πλειστηριασμός της κύριας κατοικίας του αιτούντα. Η αναστολή της παραγράφου αυτής αντιστασεται στο σύνολο των πιστωτών του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.

Με τον τρόπο αυτό τα μέρη επικεντρώνονται απερίσπαστα στην εξεύρεση της λύσης που από κοινού επιζητούν. Η προτεινόμενη αυτοδίκαιη προστασία διασφαλίζεται μόνο για τον επιλέξιμο αιτούντα, καθώς σκοπός της ρύθμισης είναι αποτροπή δημιουργίας αμετάκλητων καταστάσεων και όχι η άμετρη προστασία, λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη τόσο το αντικειμενικό της εύρος, δηλαδή το ποια μέτρα καταλαμβάνει, όσο και το υποκειμενικό της εύρος, καθώς ισχύει έναντι όλων των πιστωτών, τόσο αυτών με τους οποίους επιδιώκεται ρύθμιση όσο και εκείνων οι απαιτήσεις των οποίων δεν είναι επιδεκτικές ρύθμισης στο πλαίσιο του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.

Με δεδομένο ότι ο επιλέξιμος αιτών δικαιούται εκ του νόμου ρύθμισης έναντι των δεκτικών ρύθμισης πιστωτών του, ο δικαστής, είτε του πρωτοβάθμιου είτε του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η αίτηση για δικαστική ρύθμιση, μπορεί, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, να εκδώσει προσωρινή διαταγή μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης. Η προσωρινή διαταγή εκδίδεται, εφόσον πιθανολογείται ότι η αίτηση είναι βάσιμη, καθώς και ότι μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης η κύρια κατοικία του αιτούντα θα έχει πλειστηριαστεί. Στο πνεύμα ωστόσο των προτεινόμενων διατάξεων, η προσωρινή διαταγή χορηγείται υπό τον όρο καταβολής από τον αιτούντα σε κάθε διάδικο πιστωτή ενός συγκεκριμένου ποσού, το οποίο διαφοροποιείται ανάλογα με το αν ο πιστωτής παρέλειψε να υποβάλει πρόταση στον οφειλέτη, χωρίς να επικαλείται μη επιλεξιμότητα αυτού, ή υπέβαλε πρόταση, την οποία ο οφειλέτης απέρριψε. Στην πρώτη περίπτωση ο οφειλέτης καλείται να καταβάλει το ήμισυ της τελευταίας ενήμερης δόσης πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 5. Στη δεύτερη περίπτωση ο οφειλέτης καλείται να καταβάλει τη μηνιαία δόση που όριζε η απορριφθείσα πρόταση, χωρίς μάλιστα να δικαιούται να αφαιρέσει, το ποσό, που θα συνεισέφερε το Δημόσιο, δεδομένου ότι ελλείψει οριστικής ρύθμισης δεν προβλέπεται συνεισφορά του Δημοσίου (παρ. 3 του άρθρου 9). Με τον τρόπο αυτό, το πλαίσιο προστασίας θωρακίζεται έναντι καταχρηστικών πρακτικών αλλά και διασφαλίζει ισόρροπη ικανοποίηση των συμφερόντων των συμμετεχόντων, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις ανάγκες όσο και τις δυνατότητες εκάστου μέρους αλλά και τον τελικό στόχο που είναι η ρύθμιση, σε ένα πλαίσιο ασφάλειας αλλά και αποτελεσματικής προστασίας τόσο του οφειλέτη όσο και του πιστωτή.

Με σκοπό τη συνέχεια ομαλή εξέλιξη της διαδικασίας, αν το αίτημα χορήγησης προσωρινής διαταγής περιέχεται σε εμπρόθεσμη αίτηση του άρθρου 10, τότε, μέχρι τη συζήτησή του, η αναστολή της παρ. 1, η οποία αφορά τον επιλέξιμο αιτούντα, παρατείνεται αυτοδικαίως. Η εν λόγω πρόβλεψη, ενισχύει τη θέση ότι πρόκειται για σχήμα προστασίας το οποίο διαρκώς, σε κάθε επιμέρους στάδιο, υπηρετεί την κοινή στόχευση επίτευξης ρύθμισης. Το δικαστήριο μπορεί να ανακαλέσει την προσωρινή διαταγή οποτεδήποτε. Εάν ο αιτών καταστεί υπερήμερος ως προς τις μηνιαίες καταβολές που ορίζει το δικαστήριο, με συνέπεια το συνολικό ύψος του ποσού σε καθυστέρηση να υπερβαίνει αθροιστικά την αξία τριών μηνιαίων δόσεων, τότε η προσωρινή διαταγή καθίσταται ανίσχυρη για το μέλλον και ο δανειστής ανακτά το δικαίωμα να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση.

Αντίθετα, για τον οφειλέτη, που κρίθηκε ως μη επιλέξιμος, οι προτεινόμενες διατάξεις δεν παρέχουν πρόσθετο νόμιμο λόγο προσωρινής προστασίας, πέραν αυτών του ισχύοντος δι-

καίου, γι' αυτό η παρ. 3 αρκείται σε παραπομπή στο άρθρο 1000 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η παράλειψη αυτή είναι σκόπιμη, δεδομένου ότι τα κριτήρια επιλεξιμότητας έχουν ποσοτικοποιηθεί σε τέτοιο βαθμό, ώστε η πιθανότητα καλόπιστης αμφισβήτησης από τον οφειλέτη της απόρριψής του πρακτικά να εκμηδενίζεται. Μία αντίθετη νομοθετική επιλογή θα εγκυμονούσε τον κίνδυνο μαζικών προσφυγών στα δικαστήρια από μη επιλέξιμους οφειλέτες, με αποτέλεσμα την καθυστέρηση εκδίκασης ακόμα και των υποθέσεων των επιλέξιμων οφειλετών, οι οποίοι παρά την επιλεξιμότητά τους δεν κατάφεραν να ρυθμίσουν τις οφειλές τους συναινετικά.

Η αναστολή εκτέλεσης του προτεινόμενου άρθρου συνεπάγεται αυτοδίκαια την απαγόρευση της διάθεσης ή της επιβάρυνσης της κύριας κατοικίας του αιτούντα, δεν εμποδίζει όμως την έναρξη ή την πρόοδο αναγκαστικής εκτέλεσης ή τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων στην κύρια κατοικία του οφειλέτη, αρκεί να μην πραγματοποιηθεί πλειστηριασμός, ούτε τη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης ή ασφαλιστικών μέτρων στην υπόλοιπη περιουσία του οφειλέτη ούτε την άσκηση αγωγής ή την έκδοση διαταγής πληρωμής για τις απαιτήσεις, των οποίων ζητείται η ρύθμιση.

Οι ασφαλιστικές δικλείδες, εν συνόλω, των άρθρων 10 και 11 εκτιμάται ότι θα αποτρέψουν τη σώρευση υποθέσεων και την καταχρηστική άσκηση αιτήσεων. Άλλωστε, ο συνολικός σχεδιασμός του πλαισίου, υπολογίζεται ότι όχι απλώς δεν θα επιβαρύνει τον όγκο δικαστικής ύλης, με έμφαση στην εξωδικαστική συναινετική λύση, αλλά και θα απομειώσει τον υφιστάμενο όγκο υποθέσεων του ν. 3869/2010 λόγω των λοιπών χαρακτηριστικών του.

Επί του άρθρου 12

Η παρ. 1 αποτυπώνει το βασικό στόχο του νέου πλαισίου, την προστασία δηλαδή της κύριας κατοικίας των οφειλετών, που ρυθμίζουν τις οφειλές τους, από μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης ή από ασφαλιστικά μέτρα. Η προστασία αυτή ισχύει κατ' αρχήν τόσο έναντι των πιστωτών, των οποίων οι απαιτήσεις ρυθμίστηκαν όσο και έναντι των πιστωτών, των οποίων οι απαιτήσεις δεν είναι επιδεκτικές ρύθμισης κατά τις παρ. 2 έως 6 του άρθρου 1. Η κατ' αρχήν ισχύς της προστασίας έναντι των τελευταίων πιστωτών επιβάλλεται, διότι η ρύθμιση των ενυπόθηκων οφειλών προς τα πιστωτικά ιδρύματα δεν θα είχε καμία χρησιμότητα για τον οφειλέτη, αν η κατοικία του κινδύνευε να πλειστηριαστεί για οφειλές προς λοιπούς πιστωτές. Από την άλλη πλευρά, το δικαίωμα του οφειλέτη για προστασία της κύριας κατοικίας του πρέπει να σταθμιστεί με τα δικαιώματα των ιδιωτών πιστωτών. Στη στάθμιση αυτή προβαίνουν οι διατάξεις των παρ. 2 έως 4, οι οποίες ρυθμίζουν αποκλειστικά τα δικαιώματα των αρρυθμιστων ιδιωτών πιστωτών. Αντίθετα, για τους πιστωτές του δημόσιου τομέα δεν προβλέπεται καμία δυνατότητα αναγκαστικής εκτέλεσης στην κύρια κατοικία που προστατεύθηκε. Η επιλογή αυτή είναι συνειδητή, καθώς το δικαίωμα του οφειλέτη, που έσπευσε να τακτοποιήσει τις ενυπόθηκες οφειλές του, στην κύρια κατοικία του κρίνεται υπέρτερο από το ταμειακό συμφέρον των πιστωτών του δημόσιου τομέα.

Η παρ. 2 προβλέπει δυνατότητα των πιστωτών, των οποίων οι απαιτήσεις ήταν επιδεκτικές ρύθμισης, για οποιονδήποτε λόγο όμως δεν ρυθμίστηκαν, να επισπεύσουν εκτέλεση στην κύρια κατοικία χωρίς κάποια πρόσθετη προδικασία, πέραν της προβλεπόμενης στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η ρύθμιση αφορά πρακτικά τις περιπτώσεις είτε παράλειψης του οφειλέτη να συμπεριλάβει στην αίτηση του άρθρου 5 απαίτηση επιδεκτική ρύθμισης είτε παράλειψης του οφειλέτη να προσφύγει στο δικαστήριο του άρθρου 10, μετά από αποτυ-

χία συναινετικής ρύθμισης με έναν εκ των πιστωτών, είτε απόρριψη της αίτησης του άρθρου 10. Καθίσταται λοιπόν σαφές ότι η ρύθμιση αυτή ουσιαστικά επιβεβαιώνει τον κανόνα, ότι προστασία της κύριας κατοικίας έναντι των οφειλών των παρ. 2 και 3 του άρθρου 1 επέρχεται μόνο εφόσον τηρηθεί η διαδικασία των προτεινόμενων διατάξεων. Αν τελικά πλειστηριαστεί η κατοικία, προβλέπεται δυνατότητα αναγγελίας των ρυθμισμένων πιστωτών για το σύνολο των απαιτήσεών τους, ώστε να μη θιγούν οι αξιώσεις τους, δεδομένου ότι μετά τον πλειστηριασμό δεν θα έχει πλέον ο οφειλέτης κίνητρο να τηρεί τη ρύθμιση του άρθρου 8. Ωστόσο, για να μην βρεθεί ο οφειλέτης, στη δυσχερή θέση να υποχρεωθεί να εξοφλήσει τόσο την αρρυθμιστή όσο και τις ρυθμισμένες οφειλές, προκειμένου να αποτρέψει τον πλειστηριασμό, προβλέπεται ότι, για την ανάληψη του πράγματος κατ' άρθρο 969 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αρκεί η ικανοποίηση του επισπεύδοντος και επομένως δεν απαιτείται ικανοποίηση και των αναγγελθέντων δανειστών.

Με την παρ. 3 ρυθμίζονται τα δικαιώματα των πιστωτών του ιδιωτικού τομέα, των οποίων οι απαιτήσεις είναι μη επιδεκτικές ρύθμισης. Ως έκφανση της αρχής της αναλογικότητας τίθεται ο βασικός κανόνας ότι η προστατευθείσα κύρια κατοικία μπορεί να πλειστηριαστεί για τις απαιτήσεις αυτές μόνο μετά από δικαστική άδεια και μόνο αν η λουπή ρευστοποιήσιμη περιουσία του οφειλέτη δεν επαρκεί για την ικανοποίησή τους. Εξάιρεση προβλέπεται μόνο για τους ανεπίδεκτους ρύθμισης πιστωτές με εμπράγματα ασφάλεια στην κύρια κατοικία εγγραφείσα πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 5, καθώς θα συνιστούσε υπέρμετρο περιορισμό της εμπράγματης ασφάλειάς τους το να υποχρεωθούν να στραφούν πρώτα σε περιουσιακά στοιχεία, στα οποία δεν διαθέτουν εμπράγματα ασφάλεια. Σε κάθε περίπτωση όμως, τόσο επί εμπραγμάτως εξασφαλισμένου πιστωτή όσο και επί μη εμπραγμάτως εξασφαλισμένου πιστωτή, δίνεται η δυνατότητα στον οφειλέτη να αποτρέψει την αναγκαστική εκτέλεση επί της προστατευθείσας κατοικίας του, καταβάλλοντας στον πιστωτή το ποσό που αυτός θα λάμβανε σε περίπτωση πλειστηριασμού. Με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται η μη χειροτέρευση της θέσης και του ανεπίδεκτου ρύθμισης πιστωτή. Ταυτόχρονα όμως αποφεύγεται η υπέρμετρη επιβάρυνση του οφειλέτη. Πρώτον, διότι το ποσό που καλείται ο οφειλέτης να καταβάλει μπορεί να αποδειχθεί αρκετά μικρό, αν ληφθούν υπόψη και οι λοιποί υφιστάμενοι πιστωτές, οι οποίοι θα συμμετείχαν σε υποθετικό πλειστηρίασμα. Δεύτερον, διότι παρέχεται διευκόλυνση καταβολής του ποσού αυτού σε έως δύο έτη.

Με την παρ. 4 προβλέπεται η δυνατότητα εγγραφής υποθήκης ή προσημείωσης υποθήκης στην κύρια κατοικία μόνο με τη συναίνεση του οφειλέτη και μόνο για μεταγενέστερη απαίτηση, χωρίς προστασία της κύριας κατοικίας για τις απαιτήσεις αυτές. Η διάταξη επιδιώκει να διευκολύνει τη χρηματοδότηση του οφειλέτη κατά τη διάρκεια της ρύθμισης.

Η παρ. 5 ρυθμίζει την περίπτωση θανάτου του οφειλέτη κατά της διάρκειας της ρύθμισης. Δεδομένου ότι το δικαίωμα στην κατοικία σχετίζεται με το πρόσωπο του οφειλέτη και επιπλέον τα κριτήρια επιλεξιμότητας κρίνονται επίσης στο πρόσωπο του οφειλέτη, προβλέπεται διακοπή της ρύθμισης. Εξάιρεση προβλέπεται στην περίπτωση σύμπραξης εγγυητή κατά την παρ. 2 του άρθρου 8, καθώς η σύμπραξη αυτή αποσκοπεί ακριβώς στη συνέχιση της ρύθμισης μετά το θάνατο του οφειλέτη. Λαμβάνεται ωστόσο μέριμνα και για το ενδεχόμενο ο κληρονόμος να πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας και επιπλέον να χρησιμοποιεί την κληρονομαία κύρια κατοικία ως δική του κύρια κατοικία. Για την περίπτωση αυτή προβλέπεται δυνατότητα του κληρονόμου να συνεχίσει τη ρύθμιση και να αιτηθεί εκ νέου επιδότηση, ακόμα και μετά την πάροδο της προθεσμίας της παρ. 1 του άρθρου 5, ώστε να μη

μείνει απροστάτευτος ο κληρονόμος μόνο και μόνο επειδή ο κληρονομούμενος θα αποβιώσει μετά την λήξη ισχύος του προτεινόμενου προγράμματος.

Επί του άρθρου 13

Το άρθρο 13 ρυθμίζει τη δυνατότητα επίσπευσης αναγκαστικής εκτέλεσης στην προστατευθείσα κύρια κατοικία του οφειλέτη, όταν ο τελευταίος δεν είναι συνεπής στην τήρηση της συναινετικής ή δικαστικής ρύθμισης. Όπως και στην παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 3869/2010, έτσι και εδώ, προκειμένου να γίνει σεβαστή η αρχή της αναλογικότητας, προβλέπεται έκπτωση μόνο εφόσον το συνολικό ύψος του ποσού σε καθυστέρηση υπερβαίνει την αξία τριών μηνιαίων δόσεων. Σε αντίθεση όμως με την παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 3869/2010, η ασυνέπεια ως προς μία οφειλή δίνει δικαίωμα εκτέλεσης μόνο στο θιγόμενο πιστωτή και όχι στους λοιπούς. Η ρύθμιση αυτή δικαιολογείται από την αυτοτέλεια των ρυθμίσεων με τον κάθε πιστωτή, που προβλέπεται στην παρ. 5 του άρθρου 7. Για τον ίδιο λόγο δεν προβλέπεται επίδοση προειδοποιητικής όχλησης πριν την έκπτωση, όπως στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 3869/2010, αλλά προβλέπεται παρέκκλιση από την παρ. 1 του άρθρου 926 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ώστε να έχει ο οφειλέτης προθεσμία τριάντα και όχι τριών ημερών, ώστε να καταβάλει τις καθυστερούμενες δόσεις και να αποτρέψει την εκτέλεση σε βάρος του. Επίσης, το ότι η έκπτωση επέρχεται μόνο έναντι του θιγόμενου πιστωτή και όχι έναντι πάντων, δικαιολογεί τη μη επανάληψη της πρόβλεψης της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 3869/2010 για αυτοτελές συλλογικό ένδικο βοήθημα, προκειμένου ο οφειλέτης να αποτρέψει την έκπτωση, όταν η ασυνέπειά του οφείλεται σε ανωτέρα βία ή όταν ο πιστωτής ασκεί καταχρηστικά το δικαίωμά του. Τις αντιρρήσεις αυτές, και όποιες άλλες τυχόν υπάρχουν, ο οφειλέτης μπορεί να τις προβάλλει με τα ένδικα βοηθήματα που προβλέπονται κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης, όπως είναι η ανακοπή του άρθρου 933 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Επί του άρθρου 14

Το άρθρο 14 προβλέπει τις συνέπειες της επιτυχούς ολοκλήρωσης της ρύθμισης. Ως βασική συνέπεια προβλέπεται η απόσβεση του τμήματος των ρυθμισμένων απαιτήσεων, που υπερβαίνει το ποσό της παρ. 1 του άρθρου 8. Η ρύθμιση αυτή επιδιώκει να δώσει κίνητρο στον οφειλέτη όχι μόνο να είναι συνεπής στη ρύθμιση του άρθρου 8, αλλά και να συνεχίσει την οικονομική του δραστηριότητα, χωρίς το βάρος των ρυθμισμένων και πλέον αποσβεσμένων οφειλών. Ως παρεπόμενη δε συνέπεια προβλέπεται η απόσβεση κάθε υποθήκης ή προσημείωσης, που εγγράφηκε στην κύρια κατοικία για ρυθμισμένη απαίτηση.

Επί του άρθρου 15

Με το άρθρο 15 θεσπίζεται μια σειρά εξουσιοδοτικών διατάξεων για την έκδοση υπουργικών αποφάσεων που θα καθορίζουν τεχνικές ή άλλες λεπτομέρειες για την αποτελεσματικότερη εφαρμογή του προτεινόμενου πλαισίου.

Συγκεκριμένα, στην παρ. 1 προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών με την οποία θα καθορίζονται οι διαδικασίες, οι προϋποθέσεις, οι προσφερόμε-

νες λειτουργίες και εφαρμογές και οι τεχνικές λεπτομέρειες, οι οποίες αποτελούν τις λειτουργικές προδιαγραφές της ηλεκτρονικής πλατφόρμας μέσω της οποίας θα διεξάγεται η διαδικασία.

Στην παρ. 2 προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών με την οποία δύναται να τροποποιείται το περιεχόμενο της αίτησης υπαγωγής ή να προβλεφθεί προαιρετικό περιεχόμενο αυτής.

Στην παρ. 3 προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών με την οποία θα τροποποιείται ο κατάλογος των δικαιολογητικών που συνυποβάλλονται μαζί με την αίτηση ή ανακτώνται από την πλατφόρμα, καθώς και τυχόν δικαιολογητικά τα οποία δεν υποβάλλονται υποχρεωτικά μαζί με την αίτηση, αλλά μπορούν να υποβληθούν το αργότερο έως τη λήξη της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης.

Στην παρ. 4 προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών με την οποία μπορούν να καθορίζονται λεπτομέρειες της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης.

Στην παρ. 5 προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών, με την οποία θα καθορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού του ακριβούς ύψους της συνεισφοράς, το όργανο που είναι αρμόδιο να αποφασίζει για τη συνεισφορά του Δημοσίου, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα σχετικά με τη συνεισφορά του Δημοσίου, σε συμμόρφωση με την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί κρατικών ενισχύσεων.

Τέλος στην παρ. 6 προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης και Οικονομικών, η οποία καθορίζει τον τρόπο προσδιορισμού της αξίας των μεταφορικών μέσων, προκειμένου να ελέγχεται το κριτήριο επιλεξιμότητας της περίπτ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 1.

Επί του άρθρου 16

Με την παρ. 1 διευκολύνεται η άμεση έναρξη της διαδικασίας του προτεινόμενου προγράμματος με τη δημιουργία της ηλεκτρονικής πλατφόρμας. Συγκεκριμένα, και δεδομένου ότι τα πιστωτικά ιδρύματα και οι πιστωτές του δημόσιου τομέα έχουν ήδη κοινοποιήσει διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και φυσικά πρόσωπα, που τους εκπροσωπούν, στα πλαίσια του ν. 4469/2017, προβλέπεται ότι οι κοινοποιηθείσες διευθύνσεις και τα κοινοποιηθέντα φυσικά πρόσωπα εξακολουθούν να ισχύουν και για τους σκοπούς του προτεινόμενου προγράμματος. Με αυτόν τον τρόπο δεν απαιτείται νέα κοινοποίηση από τους πιστωτές αυτούς, προκειμένου να αρχίσει άμεσα η διαδικασία συναινετικής ρύθμισης των πρώτων αιτήσεων. Παρέχεται πάντως στους εν λόγω πιστωτές δυνατότητα μεταβολής των διευθύνσεων και των φυσικών προσώπων, που τους εκπροσωπούν, αν κρίνουν ότι αυτό διευκολύνει την εσωτερική τους οργάνωση.

Με τις παρ. 2 και 3 διευκολύνεται η διαδικασία συναινετικής ρύθμισης, όταν σε αυτήν συμμετέχει πιστωτής, που δεν είναι πιστωτικό ίδρυμα και που απέκτησε την απαίτηση είτε με μεταβίβαση είτε με τιτλοποίηση. Η κοινοποίηση της αίτησης κατά την παρ. 10 του άρθρου 7 στους πιστωτές αυτούς θα μπορούσε να είναι εξαιρετικά δυσχερής, ιδίως αν οι πι-

στωτές αυτοί εδρεύουν στην αλλοδαπή. Για το λόγο αυτό οι παρ. 2 και 3 προβλέπουν συμμετοχή των πιστωτών αυτών αποκλειστικά μέσω των προσώπων, στα οποία ανατίθεται η διαχείριση των απαιτήσεων αυτών, και τα οποία είναι εγκατεστημένα στην Ελλάδα.

Με την παρ. 4 αντιμετωπίζεται το πρόβλημα που προέκυψε κατά τη λήξη ισχύος της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010. Συγκεκριμένα διατυπώθηκαν αιτιάσεις περί καθυστέρησης των πιστωτικών ιδρυμάτων ως προς την έκδοση της αναλυτικής κατάστασης οφειλών της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 3869/2010, με αποτέλεσμα κάποιοι οφειλέτες, να αναγκαστούν να ασκήσουν την αίτησή τους, χωρίς να τη συνοδεύσουν από το δικαιολογητικό αυτό. Επειδή θα ήταν ανεπιεικές για τους οφειλέτες να φέρουν αυτοί τις συνέπειες της καθυστέρησης των πιστωτών τους περί την έκδοση των καταστάσεων οφειλών, τους παρέχεται προθεσμία να τις προσκομίσουν έστω και εκ των υστέρων, χωρίς τον κίνδυνο απόρριψης της αίτησής τους ως απαράδεκτης.

Με την παρ. 5 διευκολύνονται οι πιστωτές, σε βάρος των οποίων ασκήθηκε αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010, στην άσκηση των δικαιωμάτων τους, που προβλέπονται στις παρ. 2 και 3 του άρθρου 10 του ν. 3869/2010. Συγκεκριμένα προβλέπεται η δυνατότητά τους να αποκτήσουν μέσω της πλατφόρμας όλες τις πληροφορίες, που βρίσκονται στην κατοχή δημόσιας αρχής και τις οποίες δικαιούνται να λάβουν κατά τις προεκτεθείσες διατάξεις. Οι λεπτομέρειες για τον ειδικότερο τρόπο άσκησης του δικαιώματος αυτού θα ρυθμιστούν με την κοινή υπουργική απόφαση της παρ. 1 του άρθρου 15. Με τη ρύθμιση αυτή θωρακίζεται ακόμη περισσότερο ο ν. 3869/2010 έναντι των στρατηγικών κακοπληρωτών, οι οποίοι πλέον εντοπίζονται αμέσως.

Η παρ. 6 ρυθμίζει ένα κρίσιμο θέμα, αυτό της διασύνδεσης του νόμου 3869/2010 με το προτεινόμενο πλαίσιο. Ειδικότερα, στα φυσικά πρόσωπα εκείνα, τα οποία πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 5 του έχουν αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 και αυτή είναι εκκρεμής σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, χωρίς να έχει συζητηθεί, δίνεται το δικαίωμα να υποβάλουν την αίτηση του άρθρου 5 του παρόντος νόμου.

Ένας σημαντικός όγκος της συγκεκριμένης εκκρεμότητας υπολογίζεται ότι είναι επιλέξιμος για το προτεινόμενο σχήμα και ως εκ τούτου τυχόν υπαγωγή του σε αυτό σημαίνει πολλαπλασιασμό των επιτυχών ρυθμίσεων, άρα εξυπηρέτηση μεγαλύτερου όγκου δανείων σε καθυστέρηση και θέση περισσότερων κατοικιών σε προστασία. Με άλλα λόγια, επίτευξη του στόχου σε ένα δευτερογενές επίπεδο και δραστική μείωση της εκκρεμότητας

Κριτήριο της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η αποφυγή δύο μη ανεκτών περιπτώσεων: αφενός, της πρακτικής αναζήτησης του πιο ευνοϊκού δικαστηρίου (forum shopping), και του κενού προστασίας αφετέρου. Καθοριστικής σημασίας είναι επίσης η επιλογή να αξιοποιηθεί κατά το μέγιστο δυνατό βαθμό ο δομημένος εξωδικαστικός και συναινετικός τρόπος διευθέτησης της διαφοράς, ο οποίος προσφέρεται για πρώτη φορά με το προτεινόμενο σχήμα, ελαχιστοποιώντας τον κίνδυνο άσκοπων και καταχρηστικών δικαστικών διενέξεων, οι οποίες επιβαρύνουν το σύστημα απονομής της δικαιοσύνης αλλά και τον πολίτη, ιδίως τον οικονομικά ευάλωτο.

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, ορίζεται ότι αν οι αιτούντες με βάση τον παρόντα νόμο ρυθμίσουν συναινετικά οποιαδήποτε από τις οφειλές, που είναι επιδεκτικές ρύθμισης κατά τον παρόντα νόμο, τότε η δίκη του ν. 3869/2010 καταργείται.

Διαφορετική είναι η αντιμετώπιση των φυσικών προσώπων εκείνων, τα οποία επιθυμούν την προσφυγή στη δικαστική προστασία του άρθρου 10 είτε επειδή κρίθηκαν μη επιλέξιμα

είτε επειδή κρίθηκαν μεν επιλέξιμα, ωστόσο δεν ρύθμισαν συναινετικά τις οφειλές τους. Στην περίπτωση αυτή, προς αποφυγή διπλασιασμού της δικαστικής εκκρεμότητας, η οποία, πέρα από πρόβλημα διαχείρισης, θέτει σε κίνδυνο το ίδιο το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, τα συγκεκριμένα πρόσωπα μπορούν να ασκήσουν την αίτηση του άρθρου 10 του παρόντος νόμου μόνο αν προηγουμένως παραιτηθούν από την αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 συνολικά.

Πρέπει να επισημανθεί ότι η πλήρης εναρμόνιση των δυο πλαισίων, δηλαδή του ισχύοντος 3869/2010 και του προτεινόμενου, αποτελεί αντικείμενο της ολιστικής αντιμετώπισης της αφερεγγυότητας των οφειλετών φυσικών προσώπων, η οποία πρόκειται να ακολουθήσει.

Επί του άρθρου 17

Με το άρθρο 17 καθορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των προτεινόμενων διατάξεων. Ο χρόνος έναρξης τοποθετείται στην 30^η Απριλίου 2019. Επιδιώκεται έτσι να αρχίσει η διαδικασία του εισαγόμενου πλαισίου μόνο όταν η πλατφόρμα είναι έτοιμη, καθώς μία μεταβατική, μη μηχανοργανωμένη διαδικασία θα μπορούσε να οδηγήσει σε συσσώρευση υποθέσεων. Προβλέπεται πάντως δυνατότητα άμεσης έκδοσης των κανονιστικών πράξεων του άρθρου 15, ώστε κατά την παραπάνω ημερομηνία το προτεινόμενο πλαίσιο να μπορεί να εφαρμοστεί πλήρως.

Αθήνα 26.3.2019

Οι Υπουργοί

Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και
Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης

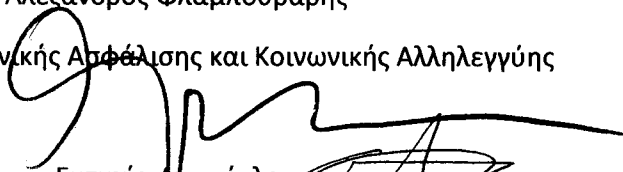

Ιωάννης Δραγασάκης

Επικρατείας

Αλέξανδρος Φλαμπουράρης

Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

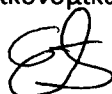
Ευτυχία Ακτσιόγλου

Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

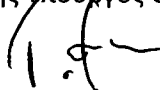
Μιχαήλ Καλογήρου

Οικονομικών

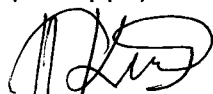
Ευκλείδης Τσακαλώτος

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών

Γεώργιος Χουλιάρκης

Η Υφυπουργός Οικονομικών

Κατερίνη Παπανάτσιου

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης με τίτλο :

«Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8^{ης} Ιουνίου 2016 σχετικά με την προστασία της τεχνολογίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους (EEL 157 της 15.06.2016) – Μέτρα για την επιτάχυνση του έργου του υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης και άλλες διατάξεις»

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Μέρος έβδομο

«Πρόγραμμα επιδότησης αποπληρωμής στεγαστικών και επιχειρηματικών δανείων με υποθήκη σε κύρια κατοικία»

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής – προϋποθέσεις επιλεξιμότητας

1. Φυσικό πρόσωπο με ή χωρίς πτωχευτική ικανότητα δικαιούται να ζητήσει τη ρύθμιση των οφειλών των παρ. 2 και 3 σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, προκειμένου να προστατεύσει την κύρια κατοικία του από την αναγκαστική ρευστοποίηση, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις επιλεξιμότητας:
 - α) Το αιτούν φυσικό πρόσωπο έχει εμπράγματο δικαίωμα, αποκλειστικής ή κατ' ιδανικό μερίδιο, κυριότητας, πλήρους ή ψιλής, ή επικαρπίας σε ακίνητο, το οποίο αποτελεί την κύρια κατοικία του και βρίσκεται στην Ελλάδα.
 - β) Δεν έχει εκδοθεί οριστική απόφαση, που απέρριψε αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 (Α' 130) λόγω δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμής ή λόγω ύπαρξης επαρκούς περιουσίας του αιτούντος ή που δέχθηκε την αίτηση, ακόμα κι αν ο οφειλέτης εξέπεσε κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 3869/2010 ή το σχέδιο διευθέτησης οφειλών καταγγέλθηκε κατά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010. Αν εκδόθηκε τέτοια απόφαση, το φυσικό πρόσωπο μπορεί να ασκήσει την αίτηση του άρθρου 5 μόνο αν πριν την άσκηση της αίτησής του και πριν την πάροδο της προθεσμίας της παρ. 1 του άρθρου 5 η απόφαση εξαφανίστηκε ή αναιρέθηκε ύστερα από παραδοχή ένδικου μέσου.
 - γ) Η αξία της προστατευόμενης κύριας κατοικίας, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 5, δεν υπερβαίνει τα 175.000 ευρώ, αν στις οφειλές της παρ. 2 περιλαμβάνονται επιχειρηματικά δάνεια, και τα 250.000 ευρώ σε κάθε άλλη περίπτωση.

δ) Το οικογενειακό εισόδημα του αιτούντος φυσικού προσώπου, κατά το τελευταίο έτος, για το οποίο υπάρχει δυνατότητα υποβολής φορολογικής δήλωσης, δεν υπερβαίνει τα 12.500 ευρώ. Το ποσό του προηγούμενου εδαφίου προσαυξάνεται κατά 8.500 ευρώ για το σύζυγο και κατά 5.000 ευρώ για κάθε εξαρτώμενο μέλος και μέχρι τα τρία εξαρτώμενα μέλη.

ε) Αν το σύνολο των οφειλών των παρ. 2 έως 4 υπερβαίνει τα 20.000 ευρώ, η ακίνητη περιουσία του αιτούντα, του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών, πέραν της κύριας κατοικίας του αιτούντα, καθώς και τα μεταφορικά μέσα του αιτούντα και του συζύγου του, έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τα 80.000 ευρώ κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 5.

στ) Οι καταθέσεις, τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα και τα πολύτιμα μέταλλα, σε νομίσματα ή ράβδους, του αιτούντα και του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τα 15.000 ευρώ κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 5.

ζ) Υφίσταται τουλάχιστον μία οφειλή επιδεκτική ρύθμισης κατά τις παρ. 2 έως 6.

η) Το σύνολο του ανεξόφλητου κεφαλαίου, στο οποίο συνυπολογίζονται λογιστικοποιημένοι τόκοι και, αν υπάρχουν, έξοδα εκτέλεσης, των οφειλών των παρ. 2 και 3, κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του άρθρου 5, δεν υπερβαίνει τις 130.000 ευρώ ανά πιστωτή. Αν η οφειλή έχει συνομολογηθεί σε άλλο, πλην ευρώ, νόμισμα, τότε για τον καθορισμό του μέγιστου ορίου των 130.000 ευρώ λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία αλλοδαπού νομίσματος και ευρώ κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 5.

2. Με το παρόν Μέρος, το φυσικό πρόσωπο, για το οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1, μπορεί να ρυθμίσει οφειλές του από οποιαδήποτε αιτία προς πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και οφειλές του από στεγαστικό δάνειο προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, εφόσον για τις οφειλές αυτές έχει εγγραφεί, πριν την άσκηση της αίτησης του άρθρου 5, υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης σε ακίνητο, που χρησιμοποιείται ως κύρια κατοικία του, και οι οφειλές αυτές βρίσκονταν σε καθυστέρηση τουλάχιστον ενενήντα ημερών κατά την 31^η Δεκεμβρίου 2018.
3. Με τις προϋποθέσεις της παρ. 1 ο τρίτος κύριος μπορεί να ρυθμίσει οφειλές άλλων ενοχικά υπόχρεων φυσικών προσώπων από οποιαδήποτε αιτία προς πιστωτικά ιδρύματα ή από στεγαστικό δάνειο προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, για τις οποίες έχει παραχωρηθεί υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης στη δική του κύρια κατοικία, εφόσον οι οφειλές αυτές βρίσκονταν σε καθυστέρηση τουλάχιστον ενενήντα ημερών κατά την 31^η Δεκεμβρίου 2018.
4. Η μεταβίβαση των απαιτήσεων των πιστωτικών ιδρυμάτων ή η ανάθεση της διαχείρισής τους κατά το ν. 4354/2015 (Α' 176), καθώς επίσης η τιτλοποίησή τους κατά το ν. 3156/2003 (Α' 157) ή η υποκατάσταση εγγυητή ή εν γένει συνοφειλέτη σε αυτές δεν εμποδίζει τη ρύθμισή τους κατά το παρόν Μέρος.
5. Δεν ρυθμίζονται με το παρόν Μέρος οφειλές φυσικών προσώπων, για τις οποίες υφίσταται εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.
6. Δεν ρυθμίζονται με τον παρόν Μέρος οφειλές, που κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 5, έχουν ρυθμιστεί σύμφωνα με τα άρθρα 99 επ. του ν. 3588/2007 (Α' 153), τα άρθρα 61 έως 67 του ν. 4307/2014 (Α' 246) ή το ν. 4469/2017 (Α' 62), ή για τις οποίες υπάρχει εκκρεμής αίτηση ρύθμισης κατά τις διατάξεις αυτές.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τις ανάγκες του παρόντος Μέρους:

- α) Ο όρος «πιστωτικό ίδρυμα» περιλαμβάνει και εκείνα που τελούν υπό ειδική εκκαθάριση.
- β) Ο όρος «σύζυγος» περιλαμβάνει και τον αντισυμβαλλόμενο σε σύμφωνο συμβίωσης του ν. 4356/2015 (Α' 181) ή του ν. 3719/2008 (Α' 241).
- γ) Ως «εξαρτώμενα μέλη» νοούνται τα πρόσωπα που ορίζονται στο άρθρο 11 του ν. 4172/2013 (Α' 167).
- δ) Ως «οικογενειακό εισόδημα» νοείται το άθροισμα των εισοδημάτων του αιτούντος, του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών, μειωμένο κατά τους αναλογούντες φόρους, την ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013 και το τέλος επιτηδεύματος του άρθρου 31 του ν. 3986/2011 (Α' 152). Στο «οικογενειακό εισόδημα» συμπεριλαμβάνονται και τα αφορολόγητα, καθώς και τα αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά.
- ε) Ως «δημόσιος τομέας» νοείται το σύνολο των φορέων που απαριθμείται στην περίπτ. α' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143).
- στ) Ως «κύρια κατοικία» νοείται αυτή που προκύπτει από την τελευταία υποβληθείσα φορολογική δήλωση του αιτούντος.
- ζ) Ως «χρηματοπιστωτικά προϊόντα» νοούνται τα μέσα χρηματαγοράς κατά την παρ. 17 του άρθρου 4 του ν. 4514/2018 (Α' 14) οι κινητές αξίες κατά την παρ. 44 του άρθρου 4 του ν. 4514/2018 και τα εξαγοράσιμα ασφαλιστήρια συμβόλαια ζωής.
- η) Ως «μεταφορικά μέσα» νοούνται τα αναφερόμενα στις περιπτ. γ', στ' και ζ' της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 4172/2013, εφόσον ανήκουν στην κυριότητα του αιτούντα ή του συζύγου του.

Άρθρο 3

Προσδιορισμός αξίας περιουσιακών στοιχείων

1. Για να κριθεί η επιλεξιμότητα του αιτούντα κατά την παρ. 1 του άρθρου 1, ως αξία του ακινήτου, αν αυτό βρίσκεται στην Ελλάδα, λογίζεται η φορολογητέα αξία για τον υπολογισμό του συμπληρωματικού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) σύμφωνα με το ν. 4223/2013 (Α' 287), όπως αυτή προκύπτει από την τελευταία πράξη προσδιορισμού φόρου. Για γήπεδα εκτός σχεδίου πόλης και οικισμού, για τα οποία δεν προσδιορίζεται αξία ΕΝΦ.Ι.Α. ως αξία ακινήτων λογίζεται η αντικειμενική αξία αυτών, όπως αυτή προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου 41Α του ν. 1249/1982 (Α' 43) και της υπ' αριθ. 1144814/26361/ΠΟΛ.1310/1998 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (Β' 1328). Αν το ακίνητο βρίσκεται στην αλλοδαπή, για την επιλεξιμότητα του αιτούντα κατά την περίπτ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 1 λαμβάνεται υπόψη η εμπορική αξία.

2. Για τον προσδιορισμό του καταβλητέου ποσού κατά το άρθρο 8, ως αξία της κύριας κατοικίας λογίζεται η εμπορική της αξία κατά την 31^η Δεκεμβρίου του τελευταίου έτους, πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 5. Εάν η αίτηση του άρθρου 5 υποβληθεί μέχρι την 30^η Απριλίου λαμβάνεται υπόψη η αξία της 31^{ης} Δεκεμβρίου του προτελευταίου έτους πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 5.
3. Αν ο αιτών έχει κατ' ιδανικό μερίδιο κυριότητα, πλήρη ή ψιλή, ή επικαρπία στην κύρια κατοικία του, κρίσιμη για την επιλεξιμότητά του κατά την περίπτ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 1 είναι η αξία της πλήρους και αποκλειστικής κυριότητας. Για τον προσδιορισμό του καταβλητέου ποσού κατά το άρθρο 8, κρίσιμη είναι η αξία του ιδανικού του μεριδίου και, αν ο αιτών έχει επικαρπία ή ψιλή κυριότητα, το ήμισυ της αξίας της πλήρους κυριότητας. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται αναλόγως και για την αποτίμηση των λοιπών περιουσιακών στοιχείων του αιτούντα κατά την περίπτ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 1.

Άρθρο 4

Ηλεκτρονική πλατφόρμα

Η διαδικασία που περιγράφεται στο παρόν Μέρος, με εξαίρεση τις διαδικαστικές πράξεις ενώπιον του δικαστηρίου, διεξάγεται μέσω ψηφιακής πλατφόρμας ηλεκτρονικής υποβολής και διαχείρισης αιτήσεων, η οποία αναπτύσσεται από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών (Γ.Γ.Π.Σ.) σε συνεργασία με την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.). Η πλατφόρμα φιλοξενείται και λειτουργεί στις υποδομές της Γ.Γ.Π.Σ.. Στην πλατφόρμα παρέχεται πρόσβαση μέσω της ιστοσελίδας της Ε.Γ.Δ.Ι.Χ..

Άρθρο 5

Υποβολή αίτησης

1. Κάθε φυσικό πρόσωπο, στο οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας της παρ. 1 του άρθρου 1, μπορεί έως την 31^η Δεκεμβρίου 2019 να υποβάλει αίτηση για ρύθμιση των οφειλών των παρ. 2 και 3 του άρθρου 1, με σκοπό την προστασία της κύριας κατοικίας του από την αναγκαστική ρευστοποίηση.
2. Απαγορεύεται η υποβολή δεύτερης αίτησης από το ίδιο φυσικό πρόσωπο, ακόμα κι αν με τη δεύτερη αίτηση ζητείται ρύθμιση διαφορετικών οφειλών σε σχέση με την πρώτη ή αν ο αιτών εξέπεσε της ρύθμισης που προέκυψε από την προηγούμενη αίτηση.
3. Αν υπάρχουν ελλείψεις ή σφάλματα της αίτησης, τα οποία δεν μπορούν να διορθωθούν με εισαγωγή των στοιχείων στην ηλεκτρονική πλατφόρμα, μπορεί η αίτηση να διαγραφεί και ταυτόχρονα να επανυποβληθεί. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται η παρ. 1 του άρθρου 11.
4. Η αίτηση περιέχει:
 - α) Πλήρη στοιχεία του αιτούντα (ονοματεπώνυμο, πατρώνυμο, ημερομηνία γέννησης, διεύθυνση οικίας και εργασίας, Αριθμό Φορολογικού Μητρώου, Αριθμό Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης, Κωδικούς Αριθμούς Δραστηριότητας, αν είναι επιτηδευματίας, τηλέφωνο, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου).

β) Στοιχεία του συζύγου και των εξαρτώμενων μελών του.

γ) Εισοδήματα του αιτούντα του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών του από οποιαδήποτε πηγή και αιτία.

δ) Κατάλογο των πιστωτών, με ληξιπρόθεσμες ή μη απαιτήσεις, για τις οποίες έχει εγγραφεί υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης στην κύρια κατοικία, το οφειλόμενο ποσό ανά πιστωτή, την ημερομηνία, αναφορικά με την οποία προσδιορίζεται το ύψος της κάθε οφειλής, και τους συνοφειλέτες που ευθύνονται έναντι κάθε πιστωτή.

ε) Κατάλογο των περιουσιακών στοιχείων των περιπτ. ε' και στ' της παρ. 1 του άρθρου 1, στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή.

στ) Πλήρη περιγραφή των βαρών και λοιπών εξασφαλίσεων (είδος βάρους ή εξασφάλισης, πιστωτής, ασφαλιζόμενο ποσό, σειρά, δημόσιο βιβλίο), που είναι εγγεγραμμένα στην κύρια κατοικία του αιτούντα.

ζ) Κατάλογο των πιστωτών με οφειλές ανεπίδεκτες ρύθμισης κατά τις παρ. 2 έως 6 του άρθρου 1, έκαστος των οποίων έχει απαίτηση ανώτερη των 2.000 ευρώ.

η) Δήλωση του αιτούντος, ότι: αα) δεν εκδόθηκε οριστική απόφαση, που απέρριψε αίτησή του κατά το άρθρο 4 του ν. 3869/2010 λόγω δόλιας περιέλευσής του σε αδυναμία πληρωμής ή λόγω ύπαρξης επαρκούς περιουσίας ή που εξαίρεσε την κύρια κατοικία του από τη ρευστοποίηση κατά την παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010, ββ) οι οφειλές, των οποίων ζητεί τη ρύθμιση, δεν έχουν ρυθμιστεί σύμφωνα με τα άρθρα 99 επ. του ν. 3588/2007, τα άρθρα 61 έως 67 του ν. 4307/2014 ή το ν. 4469/2017 ούτε υπάρχει εκκρεμής αίτηση ρύθμισής τους κατά τις διατάξεις αυτές.

5. Η αίτηση συνοπογράφεται από το σύζυγο και τα εξαρτώμενα μέλη του αιτούντος ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους.

6. Ο αιτών συνοδεύει υποχρεωτικά την αίτησή του με τα παρακάτω δικαιολογητικά:

α) πιστοποιητικό βαρών της κύριας κατοικίας από το αρμόδιο Υποθηκοφυλακείο ή αντίγραφο του κτηματολογικού φύλλου αυτής,

β) αν ο οφειλέτης ή ο σύζυγός του είναι κύριος ή επικαρπωτής γηπέδων εκτός σχεδίου πόλης και οικισμού, για το οποίο δεν προσδιορίζεται αξία ΕΝ.Φ.Ι.Α., συμπληρωμένο έντυπο υπολογισμού αξίας γηπέδου, υπογεγραμμένο από συμβολαιογράφο.

Ο αιτών μπορεί επίσης να συνοδεύει την αίτησή του με οποιοδήποτε άλλο έγγραφο, στοιχείο ή πληροφορία, τα οποία θεωρεί σημαντικά για την επιτυχία της διαδικασίας.

7. Κατά την υποβολή της αίτησης ανακτώνται αυτόματα από τη βάση δεδομένων της Φορολογικής Διοίκησης:

α) δήλωση εισοδήματος φυσικών προσώπων (Ε.1),

β) κατάσταση οικονομικών στοιχείων από επιχειρηματική δραστηριότητα (Ε.3) του τελευταίου έτους,

γ) δήλωση στοιχείων ακινήτων (Ε.9),

δ) πράξη διοικητικού προσδιορισμού του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) του τελευταίου φορολογικού έτους,

ε) πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου εισοδήματος (εκκαθαριστικό) του τελευταίου φορολογικού έτους,

στ) κινητά περιουσιακά στοιχεία (αυτοκίνητα, αεροσκάφη, πλοία, σκάφη) του αιτούντα, που αναφέρονται στο έντυπο Ε1 του τελευταίου φορολογικού έτους.

Τα έγγραφα της παρούσας παραγράφου αντλούνται αυτόματα εκκινώντας από την τελευταία διαθέσιμη έκδοσή τους, εφόσον δεν έχει παρέλθει η αντίστοιχη προθεσμία υποβολής τους βάσει της κείμενης νομοθεσίας. Μετά την παρέλευση των προβλεπόμενων προθεσμιών η αυτόματη άντληση των εγγράφων εκκινεί από την τελευταία έκδοση για την οποία υπάρχει υποχρέωση υποβολής.

8. Κατά την υποβολή της αίτησης ανακτώνται αυτόματα από τα πιστωτικά ιδρύματα:

α) στοιχεία αναφορικά με τις απαιτήσεις προς πιστωτικά ιδρύματα, οι οποίες είναι επιδεικτικές ρύθμισης κατά την παρ. 2 του άρθρου 1, το οφειλόμενο ποσό ανά πιστωτή, την ημερομηνία, αναφορικά με την οποία προσδιορίζεται το ύψος της κάθε οφειλής, και τους συνοφειλέτες που ευθύνονται έναντι κάθε πιστωτή,

β) στοιχεία αναφορικά με καταθέσεις και χρηματοπιστωτικά προϊόντα του τηρούνται στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα καθώς και την εκτιμώμενη αξία τους,

γ) τα στοιχεία βαρών και λοιπών εξασφαλίσεων επί των ακίνητων περιουσιακών στοιχείων του αιτούντα που βρίσκονται στη διάθεση τους.

9. Αν τα δικαιολογητικά των παρ. 7 και 8 δεν ανακτηθούν αυτόματα από τις αντίστοιχες βάσεις δεδομένων για οποιονδήποτε λόγο, τότε υποβάλλονται από τον αιτούντα.

10. Με την αίτηση υπαγωγής στη διαδικασία, ο αιτών παρέχει άδεια στους συμμετέχοντες πιστωτές και στο Δημόσιο για πρόσβαση, επεξεργασία και διασταύρωση των δεδομένων του, τα οποία περιλαμβάνονται στην αίτηση και τα συνοδευτικά έγγραφα, όσο και άλλων δεδομένων του που βρίσκονται στην κατοχή των συμμετεχόντων πιστωτών για τους σκοπούς της συνολικής διαδικασίας του παρόντος Μέρους. Η άδεια του προηγούμενου εδαφίου συνεπάγεται την άρση του απορρήτου των τραπεζικών καταθέσεων του άρθρου 1 του ν.δ. 1059/1971 (Α' 270) και του φορολογικού απορρήτου του άρθρου 17 του ν. 4174/2013 (Α' 170). Η άρση του τραπεζικού απορρήτου του προηγούμενου εδαφίου αφορά χρονική περίοδο, η οποία εκκινεί πέντε έτη πριν από την οριστική υποβολή της αίτησης και διαρκεί μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αναλαμβάνει ο αιτών με τη συναινετική ή δικαστική ρύθμιση. Η άρση του φορολογικού απορρήτου κατά το δεύτερο εδάφιο αφορά χρονική περίοδο, η οποία εκκινεί πέντε έτη πριν από την οριστική υποβολή της αίτησης και διαρκεί μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης του άρθρου 7 ή την αμετάκλητη περάτωση της δίκης του άρθρου 10. Έναντι του Δημοσίου η άρση του απορρήτου εκτείνεται σε όλη τη χρονική διάρκεια της ρύθμισης.

11. Η αίτηση υπέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 (Α' 75) του αιτούντα και των συνυπογραφόντων συζύγου και εξαρτώμενων μελών για την ακρίβεια και την πληρότητα του περιεχομένου της αίτησης και των υποβληθέντων εγγράφων. Ο αιτών ενημερώνεται κατά την υποβολή της αίτησης για τις συνέπειες της ψευδούς υπεύθυνης δήλωσης, όπως αυτές προβλέπονται στην παρ. 6 του άρθρου 22 του ν. 1599/1986.

12. Αν αποδεικνύεται με δημόσια έγγραφα ότι η υπεύθυνη δήλωση της παρ. 11 είναι ψευδής, τότε, εφόσον η ανακρίβεια επιδρά στην επιλεξιμότητα του αιτούντα, η δικαστική ή η εξώδικη ρύθμιση θεωρείται αυτοδικαίως άκυρη, ο οφειλέτης εκπίπτει όλων των δικαιωμάτων βάσει της ρύθμισης, οφείλει να καταβάλει στον πιστωτή την οφειλή που προκύπτει από την αρχική σύμβαση μειωμένη κατά τα ποσά που καταβλήθηκαν και ο θιγόμενος πιστωτής μπορεί να επισπεύσει άμεσα αναγκαστική εκτέλεση. Η εν λόγω οφειλή επιβαρύνεται με επιτόκιο 5%. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 13 εφαρμόζεται αναλόγως. Η Διοίκηση υποχρεούται να ανακαλέσει με αναδρομική ενέργεια την απόφαση, με την οποία εγκρίθηκε η συνεισφορά του Δημοσίου κατά το άρθρο 9, αν αποδεικνύεται με οποιονδήποτε τρόπο ότι η απόφαση στηρίχθηκε σε ψευδή στοιχεία. Σε αυτήν την περίπτωση το Δημόσιο αναζητά από τον αιτούντα την καταβληθείσα συνεισφορά, η οποία επιβαρύνεται με επιτόκιο 5% από το χρόνο καταβολής της.
13. Η υποβολή της αίτησης διακόπτει τη διαδικασία του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών, που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4224/2013 (Α' 288). Αν για οποιονδήποτε λόγο η διαδικασία του παρόντος Μέρους δεν τελεσφορήσει, δεν απαιτείται συνέχιση της διαδικασίας επίλυσης καθυστερήσεων του Κώδικα Δεοντολογίας.
14. Η αίτηση, μετά τον προέλεγχο επιλεξιμότητας κατά το άρθρο 6, μεταγράφεται με επιμέλεια οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον στο βιβλίο μεταγραφών ή καταχωρίζεται στο κτηματολογικό φύλλο της κύριας κατοικίας του αιτούντος.

Άρθρο 6

Προέλεγχος επιλεξιμότητας

Πριν την οριστική υποβολή της αίτησης, η πλατφόρμα, με ειδική ένδειξη, ενημερώνει τον αιτούντα για την επιλεξιμότητά του ή μη. Αν, παρά την ένδειξη για μη επιλεξιμότητα, ο αιτών υποβάλει οριστικά την αίτησή του, η πλατφόρμα εμποδίζει την περαιτέρω πρόοδο της διαδικασίας και εκδίδεται βεβαίωση περί απόρριψης της αίτησης.

Άρθρο 7

Διαδικασία συναινετικής ρύθμισης

1. Μόλις υποβληθεί οριστικά η αίτηση, η πλατφόρμα κοινοποιεί την αίτηση και τα συνοδευτικά της έγγραφα στους πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις ζητείται να ρυθμιστούν.
2. Μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίηση της αίτησης κάθε πιστωτής μπορεί να υποβάλλει πρόταση για ρύθμιση της απαίτησής του σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 8. Αν ο πιστωτής αρνηθεί την υποβολή πρότασης, ισχυριζόμενος ότι ο αιτών είναι μη επιλέξιμος, προσδιορίζει το λόγο της μη επιλεξιμότητας και μεταφορτώνει το σχετικό αποδεικτικό έγγραφο, αν αυτό υπάρχει.
3. Οι πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων των πιστωτικών ιδρυμάτων, μπορούν να διατυπώσουν προς τον οφειλέτη μία κοινή πρόταση ή τις επιμέρους προτάσεις τους μέσω εκπροσώπου τους. Ως εκπρόσωπος ορίζεται ο εμπραγμάτως ασφαλισμένος

δανειστής, ο οποίος προηγείται στην υποθηκική τάξη, και σε κάθε άλλη περίπτωση ο δανειστής με την υψηλότερη απαίτηση.

4. Μέσα σε ένα μήνα από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής προτάσεων των πιστωτών, ο αιτών δηλώνει ποιες από τις υποβληθείσες προτάσεις αποδέχεται και ποιες απορρίπτει. Αν η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου παρέλθει άπρακτη, λογίζεται ότι ο αιτών απέρριψε την υποβληθείσα πρόταση ή τις υποβληθείσες προτάσεις. Η αποδοχή της πρότασης από τον αιτούντα επέχει θέση ηλεκτρονικής υπογραφής του αναρτηθέντος σχεδίου σύμβασης.
5. Με την αποδοχή μίας ή περισσότερων προτάσεων επέρχονται οι συνέπειες του άρθρου 12 ως προς τους ρυθμισμένους πιστωτές, ανεξάρτητα από τη μη ρύθμιση των απαιτήσεων των λοιπών πιστωτών.
6. Η διαδικασία συναινετικής ρύθμισης ολοκληρώνεται:
 - α) με την απόρριψη της αίτησης κατά το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 6,
 - β) με την παραίτηση του αιτούντα από την αίτησή του, η οποία μπορεί να υποβληθεί μέχρι τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 4, υποβάλλεται ηλεκτρονικά και κοινοποιείται από την πλατφόρμα σε όλους τους πιστωτές,
 - γ) με την παράλειψη ή την άρνηση όλων των πιστωτών προς ρύθμιση να υποβάλουν πρόταση,
 - δ) με την αποδοχή ή την απόρριψη και της τελευταίας πρότασης πιστωτή από τον αιτούντα.
7. Η πρόταση ρύθμισης του πιστωτή, που έγινε αποδεκτή από τον αιτούντα αποτελεί εκτελεστό τίτλο, δυνάμει του οποίου μπορεί να επισπευσθεί αναγκαστική εκτέλεση στη λοιπή περιουσία του αιτούντα πλην της κύριας κατοικίας του, καθώς και στην κύρια κατοικία, αν ο οφειλέτης εκπέσει κατά το άρθρο 13. Ο ενδιαφερόμενος πιστωτής δικαιούται να καταθέσει αντίγραφο της γενόμενης αποδεκτής ρύθμισης στο Ειρηνοδικείο της κατοικίας του αιτούντος. Ο εκτελεστήριος τύπος δίνεται από τον ειρηνοδίκη του τόπου της προστατευόμενης κύριας κατοικίας.
8. Με επιμέλεια οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον η πρόταση ρύθμισης του πιστωτή, που έγινε αποδεκτή από τον αιτούντα, μεταγράφεται στο βιβλίο μεταγραφών ή καταχωρίζεται στο κτηματολογικό φύλλο της κύριας κατοικίας του αιτούντος.
9. Ρυθμιζόμενοι πιστωτές του ιδιωτικού τομέα, που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα ή εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις του άρθρου 1 του ν. 4354/2015, και που κατέστησαν πιστωτές λόγω υποκατάστασης ή διαδοχής πιστωτικού ιδρύματος, διενεργούν τις πράξεις των παρ. 2 και 3, μόνο αφότου κοινοποιήσουν στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και, αν είναι νομικά πρόσωπα, τα φυσικά πρόσωπα που τα εκπροσωπούν καθώς και τα νομιμοποιητικά τους έγγραφα. Οι πληροφορίες που κοινοποιούνται κατά το προηγούμενο εδάφιο ισχύουν και για κάθε μεταγενέστερη αίτηση που περιλαμβάνει απαιτήσεις των πιστωτών αυτών, μέχρι να κοινοποιηθεί διαφορετική διεύθυνση ή διαφορετικός εκπρόσωπος.
10. Αν μεταξύ των προς ρύθμιση πιστωτών περιλαμβάνονται ιδιώτες της παρ. 8, οι οποίοι δεν έχουν κοινοποιήσει στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ο αιτών επιδίδει αντίγραφο της αίτησης σε αυτούς και μεταφορτώνει στην πλατφόρμα το αποδεικτικό επίδοσης. Στην περίπτωση αυτή, οι προθεσμίες της δια-

δικασίας συναινετικής ρύθμισης, καθώς και η προσωρινή προστασία του άρθρου 11, ξεκινούν από τη μεταφόρτωση του τελευταίου αποδεικτικού επίδοσης.

11. Κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η εκπροσώπηση του αιτούντα ή κάθε συμμετέχοντος πιστωτή από δικηγόρο είναι προαιρετική.

Άρθρο 8

Όροι προστασίας της κύριας κατοικίας

1. Για την προστασία της κύριας κατοικίας του, ο αιτών καταβάλλει το 120% της αξίας αυτής σε μηνιαίες ισόποσες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, με επιτόκιο ίσο με το Euribor τριμήνου προσαυξημένο κατά 2%. Αν το 120% της αξίας της κύριας κατοικίας υπερβαίνει το σύνολο των οφειλών που περιλαμβάνονται στην αίτηση, τότε καταβάλλεται το σύνολο των οφειλών σε αντίστοιχες τοκοχρεωλυτικές δόσεις.
2. Το ποσό της παρ. 1 καταβάλλεται σε χρονικό διάστημα 25 ετών, το οποίο όμως δεν πρέπει να υπερβαίνει το 80^ο έτος της ηλικίας του αιτούντος, εκτός εάν συμβληθεί εγγυητής, αποδοχής των πιστωτών, ευθυνόμενος ως αυτοφειλέτης.
3. Αν ρυθμίζονται περισσότεροι από ένας πιστωτές, τότε η μηνιαία δόση, που προκύπτει κατά τις παρ. 1 και 2, επιμερίζεται μεταξύ των ρυθμιζόμενων πιστωτών, ανάλογα με το ποσοστό συμμετοχής τους σε πλειστηρίασμα που θα προέκυπτε, αν η κύρια κατοικία πλειστηριαζόταν χωρίς έξοδα εκτέλεσης και χωρίς κατάταξη λουπών πιστωτών, που δεν αναφέρονται στην αίτηση. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου: α) η προσημείωση υποθήκης εξομοιώνεται με την υποθήκη και κατατάσσεται με βάση τη χρονική της προτεραιότητα, β) αν απαίτηση πιστωτή με ειδικό προνόμιο δεν ικανοποιείται στο σύνολό της ως τέτοια, τότε για το απομένον τμήμα της συμμετέχει στην υποθετική κατάταξη κατά περίπτωση ως απαίτηση με γενικό προνόμιο ή ως μη προνομιούχος απαίτηση.

Άρθρο 9

Συνεισφορά Δημοσίου

1. Το Δημόσιο συνεισφέρει στις μηνιαίες καταβολές που προσδιορίζονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 8. Η συνεισφορά του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλεται σε ειδικό ακατάσχετο λογαριασμό με δικαιούχο τον οφειλέτη. Η συνεισφορά του Δημοσίου δεν κατάσχεται ούτε συμψηφίζεται. Για την έγκριση και καταβολή της συνεισφοράς δεν απαιτείται φορολογική ή ασφαλιστική ενημερότητα του οφειλέτη.
2. Η αίτηση του άρθρου 5 επέχει θέση αίτησης και για τη συνεισφορά του Δημοσίου. Με την υποβολή της αίτησης το Δημόσιο αποκτά πρόσβαση σε όλα τα δεδομένα και τα έγγραφα που ανταλλάσσονται μεταξύ του αιτούντα και των πιστωτών στο πλαίσιο της διαδικασίας, καθώς και σε κάθε στοιχείο σχετικό με τη δίκη του άρθρου 10.
3. Για να συνεισφέρει το Δημόσιο, πρέπει να ρυθμιστούν, συναινετικά ή δικαστικά, όλες οι οφειλές που είναι επιδεκτικές ρύθμισης κατά τις παρ. 2 έως 6 του άρθρου 1 και το συμφωνηθέν σχέδιο ρύθμισης να είναι σύμφωνο με το άρθρο 8.
4. Η συνεισφορά του Δημοσίου διαρκεί για όσο χρόνο διαρκεί η ρύθμιση. Οι προϋποθέσεις και το ποσό της συνεισφοράς του Δημοσίου επανεξετάζονται αυτεπαγγέλτως κάθε έτος. Ο δικαιούχος μπορεί μετά την παρέλευση ενός έτους από τον αρχικό

προσδιορισμό ή την τελευταία αναπροσαρμογή της συνεισφοράς να ζητήσει μεταρρύθμιση του ποσοστού συνεισφοράς, αν εξαιτίας μεταβολής των εισοδημάτων του, των εύλογων δαπανών διαβίωσης ή του επιτοκίου αναφοράς προκύπτει αδυναμία του να καταβάλει τη δική του συνεισφορά. Ως προς το περιεχόμενο και τον τρόπο υποβολής της αίτησης του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 5. Μέχρι την αποδοχή της αίτησης για αναπροσαρμογή της συνεισφοράς ο οφειλέτης οφείλει να συνεχίζει να καταβάλλει το ποσό που τον βαρύνει σύμφωνα με την προηγούμενη απόφαση περί συνεισφοράς. Η αναπροσαρμογή της συνεισφοράς δεν επηρεάζει τη μηνιαία δόση που λαμβάνουν οι πιστωτές κατά το άρθρο 8.

5. Η συνεισφορά του Δημοσίου διακόπτεται, αν ο δικαιούχος καθυστερήσει την καταβολή του ποσού που βαρύνει τον ίδιο, με αποτέλεσμα να θεμελιώνονται τα κατά το άρθρο 13 δικαιώματα του πιστωτή, ακόμα κι αν αυτά δεν ασκηθούν. Αν ο δικαιούχος δεν καταβάλει εγκαίρως το ποσό που βαρύνει τον ίδιο, ο θιγόμενος πιστωτής υποχρεούται να ενημερώσει, εγγράφως ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, το αργότερο μέσα σε ένα μήνα από τη θεμελίωση των δικαιωμάτων του άρθρου 13, το όργανο που είναι αρμόδιο να αποφασίζει για τη συνεισφορά του Δημοσίου. Αν ο πιστωτής παραλείψει την ενημέρωση του προηγούμενου εδαφίου και ασκηθούν από τον πιστωτή τα δικαιώματα του άρθρου 13, τότε ο πιστωτής υποχρεούται να επιστρέψει στο Δημόσιο με το νόμιμο τόκο της παρ. 1 του άρθρου 53 του ν. 4174/2013 (Α' 170) τα ποσά που αυτό κατέβαλε από το χρόνο κατά τον οποίο ο πιστωτής όφειλε να είχε ενημερώσει το Δημόσιο.
6. Καθυστερήση του Δημοσίου να καταβάλλει την εγκριθείσα συνεισφορά μπορεί να οδηγήσει σε έκπτωση του αιτούντα κατά το άρθρο 13, μόνο εφόσον το συνολικό ύψος του ποσού σε καθυστέρηση υπερβαίνει αθροιστικά την αξία εννέα μηνιαίων δόσεων συνεισφοράς και ο πιστωτής έχει ενημερώσει τον οφειλέτη ως προς την υπερημερία του Δημοσίου το αργότερο έως τον έκτο μήνα υπερημερίας.
7. Με την επιφύλαξη της παρ. 5, αν ο οφειλέτης εκπέσει κατά το άρθρο 13 ως προς οποιονδήποτε πιστωτή, το Ελληνικό Δημόσιο αναζητά από τον οφειλέτη όλα τα ποσά που κατέβαλε κατά το παρόν άρθρο.

Άρθρο 10

Δικαστική ρύθμιση

1. Φυσικό πρόσωπο, που υπέβαλε οριστικά την αίτηση του άρθρου 5 κατά το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 6, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο την προστασία της κύριας κατοικίας του με τους όρους του άρθρου 8, αν δεν κρίθηκε επιλέξιμος ή αν, ενώ κρίθηκε επιλέξιμος, για οποιονδήποτε λόγο δεν επιτεύχθηκε συμφωνία με έναν ή περισσότερους από τους πιστωτές.
2. Αρμόδιο δικαστήριο είναι το Ειρηνοδικείο του τόπου, στο οποίο βρίσκεται η κύρια κατοικία του αιτούντα.
3. Το δικαστήριο δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Η συζήτηση της αίτησης προσδιορίζεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα μέσα σε έξι μήνες από την κατάθεσή της, ακόμα και καθ' υπέρβαση του προβλεπόμενου αριθμού οριζόμενων υποθέσεων εκούσιας δικαιοδοσίας, όπως αυτός καθορίζεται από τον Κανονισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του οικείου Ειρηνοδικείου. Η απόφαση εκδίδεται μέσα σε τρεις μήνες από τη συζήτηση.

4. Η αίτηση της παρ. 1 ασκείται μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την ολοκλήρωση της διαδικασίας κατά την παρ. 6 του άρθρου 7. Στην προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου δεν συνυπολογίζεται το χρονικό διάστημα από 1^η έως 31^η Αυγούστου.
5. Η αίτηση στρέφεται κατά των πιστωτών, με τους οποίους δεν επιτεύχθηκε συναινετική ρύθμιση.
6. Με την αίτηση ο αιτών συνυποβάλλει στη γραμματεία του αρμόδιου Ειρηνοδικείου εκτυπωμένο όλο το υλικό που μεταφορτώθηκε στην πλατφόρμα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αξιολόγησης της επιλεξιμότητας και της συναινετικής ρύθμισης.
7. Η αίτηση μεταφορτώνεται, επί ποινή απαραδέκτου, μέσα σε δέκα εργάσιμες ημέρες από την κατάθεσή της, στην πλατφόρμα του άρθρου 4, μέσω της οποίας κοινοποιείται στους συμμετέχοντες πιστωτές. Η κοινοποίηση του προηγούμενου εδαφίου επέχει θέση επίδοσης στους πιστωτές. Αν μεταξύ των διαδίκων πιστωτών περιλαμβάνονται ιδιώτες, οι οποίοι δεν έχουν κοινοποιήσει στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ο αιτών επιδίδει μέσα σε τριάντα ημέρες από την κατάθεση αντίγραφο της αίτησης σε αυτούς και μεταφορτώνει στην πλατφόρμα το αποδεικτικό επίδοσης.
8. Το δικαστήριο καθορίζει σύμφωνα με το άρθρο 8 ενιαίο σχέδιο ρύθμισης έναντι των πιστωτών, κατά των οποίων στρέφεται η αίτηση. Από το ποσό της παρ. 1 του άρθρου 8 αφαιρείται το συνολικό ποσό, που καταβλήθηκε σε συμμόρφωση προς την προσωρινή διαταγή της παρ. 2 του άρθρου 11. Η απόφαση δεν θίγει τις ρυθμίσεις που επιτεύχθηκαν συναινετικά. Αν το δικαστήριο κρίνει τον αιτούντα ως μη επιλέξιμο, απορρίπτει την αίτηση και επιβάλλει την ποινή του άρθρου 205 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η οποία στην περίπτωση αυτή ισούται με το 5% της συνολικής οφειλής, της οποίας ζητήθηκε η ρύθμιση, δεν μπορεί όμως να είναι κατώτερη των 1.500 ευρώ ούτε να υπερβαίνει τα 5.000 ευρώ.
9. Η απόφαση συνιστά τίτλο εκτελεστό ως προς τις καταβολές που ορίζει, δυνάμει του οποίου μπορεί να επισπευσθεί αναγκαστική εκτέλεση στη λοιπή περιουσία του αιτούντα πλην της κύριας κατοικίας του, καθώς και στην κύρια κατοικία, αν ο οφειλέτης εκπέσει κατά το άρθρο 13.
10. Με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου η απόφαση μεταφορτώνεται στην πλατφόρμα του άρθρου 4. Με επιμέλεια οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον η απόφαση μεταγράφεται στο βιβλίο μεταγραφών ή καταχωρίζεται στο κτηματολογικό φύλλο της κύριας κατοικίας του αιτούντος.

Άρθρο 11

Προσωρινή προστασία

1. Από την κοινοποίηση της αίτησης του άρθρου 5 κατά τις παρ. 1 και 10 του άρθρου 7, αφού προηγουμένως ο οφειλέτης έχει κριθεί επιλέξιμος κατά τον προέλεγχο επιλεξιμότητας του άρθρου 6, και μέχρι τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 4 του άρθρου 10, αναστέλλεται αυτοδικαίως κάθε πλειστηριασμός της κύριας κατοικίας του αιτούντα. Η αναστολή της παρούσας παραγράφου αντιτάσσεται στο σύνολο των πιστωτών του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Έναντι των πιστωτών, που δεν περιλαμβάνονται στην αίτηση, η αναστολή της παρούσας παραγράφου αρχίζει να ισχύει από τη μεταγραφή ή την καταχώριση της αίτησης κατά την παρ. 14 του άρθρου 5.

2. Ο δικαστής του πρωτοβάθμιου ή του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η αίτηση, μπορεί, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ύστερα από σχετικό αίτημα, να εκδώσει υπέρ του αιτούντος, που κρίθηκε επιλέξιμος, αλλά για οποιονδήποτε λόγο δεν ρύθμισε συναινετικά μία ή περισσότερες οφειλές του, προσωρινή διαταγή, που καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση ή την έφεση ή την κλήση ή στα πρακτικά, με την οποία παρατείνεται η αναστολή της παρ. 1 μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης. Η προσωρινή διαταγή της παρούσας παραγράφου εκδίδεται εφόσον πιθανολογείται ότι η αίτηση είναι βάσιμη, καθώς και ότι μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης η κύρια κατοικία του αιτούντα θα έχει πλειστηριαστεί. Αν ο πιστωτής παρέλειψε να υποβάλει πρόταση, χωρίς να επικαλεστεί μη επιλεξιμότητα του αιτούντα κατά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 7, η προσωρινή διαταγή χορηγείται υπό τον όρο καταβολής του ημίσεος της τελευταίας ενήμερης δόσης πριν την άσκηση της αίτησης του άρθρου 5. Αν ο αιτών δεν αποδέχτηκε την πρόταση του πιστωτή, η προσωρινή διαταγή χορηγείται υπό τον όρο καταβολής της μηνιαίας δόσης που όριζε η απορριφθείσα πρόταση. Αν το αίτημα χορήγησης προσωρινής διαταγής περιέχεται σε εμπρόθεσμη αίτηση του άρθρου 10, τότε μέχρι τη συζήτησή του η αναστολή της παρ. 1 παρατείνεται αυτοδικαίως. Το δικαστήριο μπορεί να ανακαλέσει την προσωρινή διαταγή οποτεδήποτε. Εάν ο αιτών καταστεί υπερήμερος ως προς τις μηνιαίες καταβολές που ορίζει το δικαστήριο σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, με συνέπεια το συνολικό ύψος του ποσού σε καθυστέρηση να υπερβαίνει αθροιστικά την αξία τριών μηνιαίων δόσεων, τότε η προσωρινή διαταγή καθίσταται ανίσχυρη για το μέλλον και ο δανειστής ανακτά το δικαίωμα να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση.
3. Ο αιτών που κρίθηκε μη επιλέξιμος μπορεί να αναστείλει τον πλειστηριασμό της κύριας κατοικίας του σύμφωνα με το άρθρο 1000 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το άρθρο 781 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας δεν εφαρμόζεται.
4. Η αναστολή εκτέλεσης του παρόντος άρθρου συνεπάγεται αυτοδίκαια την απαγόρευση της διάθεσης ή της επιβάρυνσης της κύριας κατοικίας του αιτούντα.
5. Η αναστολή εκτέλεσης του παρόντος άρθρου δεν εμποδίζει την επιβολή αναγκαστικής εκτέλεσης ή ασφαλιστικών μέτρων στην κύρια κατοικία του αιτούντος, αρκεί να μην πραγματοποιηθεί πλειστηριασμός, ούτε τη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης ή ασφαλιστικών μέτρων στην υπόλοιπη περιουσία του οφειλέτη ούτε την άσκηση αγωγής ή την έκδοση διαταγής πληρωμής για τις απαιτήσεις, των οποίων ζητείται η ρύθμιση.

Άρθρο 12

Συνέπειες ρύθμισης

1. Μετά την επίτευξη συναινετικής ή δικαστικής ρύθμισης με τουλάχιστον έναν πιστωτή, δεν επιτρέπεται σε οποιοδήποτε πιστωτή του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα, η επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης στην κύρια κατοικία του αιτούντα, η λήψη ασφαλιστικών μέτρων επ' αυτής, η εγγραφή υποθήκης ή η τροπή προσημείωσης υποθήκης σε υποθήκη.
2. Οι απαγορεύσεις της παρ. 1 δεν ισχύουν για τους πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις ήταν επιδεκτικές ρύθμισης κατά τις παρ. 2 έως 6 του άρθρου 1, τελικά όμως, για οποιοδήποτε λόγο, δεν ρυθμίστηκαν, συναινετικά ή δικαστικά. Στις περιπτώσεις αυτές όλοι οι πιστωτές, ακόμη και όσοι ρύθμισαν τις απαιτήσεις τους, μπορούν να

αναγγελθούν για το σύνολο των απαιτήσεών τους. Για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 969 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αρκεί μόνο η ικανοποίηση του επισπεύδοντος.

3. Μη επιδεκτικοί ρύθμισης πιστωτές του ιδιωτικού τομέα μπορούν να επισπεύσουν αναγκαστική εκτέλεση μόνο μετά από άδεια, που χορηγείται από το Ειρηνοδικείο του τόπου της κύριας κατοικίας του οφειλέτη, με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Η άδεια χορηγείται μόνο αν η υπόλοιπη ρευστοποιήσιμη περιουσία του οφειλέτη δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του συνόλου των πιστωτών, εκτός εάν ο πιστωτής έχει εμπράγματη ασφάλεια στην κύρια κατοικία, που εγγράφηκε πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 5. Ο οφειλέτης μπορεί να ζητήσει παροχή προθεσμίας έως δύο ετών, στην οποία καταβάλλει σε ισόποσες άτοκες μηνιαίες δόσεις το ποσό που θα λάμβανε ο αιτών πιστωτής σε περίπτωση αναγκαστικού πλειστηριασμού της κύριας κατοικίας του οφειλέτη. Στην περίπτωση αυτή, ο πιστωτής μπορεί να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση μόνο αν ο οφειλέτης καταστεί υπερήμερος ως προς την καταβολή του ποσού αυτού. Το άρθρο 13 εφαρμόζεται αναλόγως. Αν ο πιστωτής αυτός επισπεύσει εκτέλεση, εφαρμόζονται αναλόγως το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παρ. 2.
4. Με τη συναίνεση του αιτούντα, μπορεί να εγγραφεί υποθήκη ή προσημείωση υποθήκη για απαίτηση που γεννιέται κατά τη διάρκεια της ρύθμισης. Για τον πιστωτή αυτό δεν ισχύουν οι απαγορεύσεις της παρ. 1.
5. Αν ο αιτών αποβιώσει πριν την ολοκλήρωση της ρύθμισης, τότε η ρύθμιση διακόπτεται, εκτός αν συμβλήθηκε εγγυητής κατά την παρ. 2 του άρθρου 8. Αν ο κληρονόμος χρησιμοποιεί την κληρονομιαία κύρια κατοικία ως δική του κύρια κατοικία και πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας του άρθρου 1 κατά το χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου, μπορεί να ζητήσει κατά τον παρόντα νόμο τη συνέχιση της ρύθμισης του άρθρου 8 και την εκ νέου χορήγηση της συνεισφοράς του Δημοσίου κατά το άρθρο 9, ακόμα και μετά την πάροδο της προθεσμίας της παρ. 1 του άρθρου 5.

Άρθρο 13

Αθέτηση της ρύθμισης

Αν ο αιτών καταστεί υπερήμερος ως προς τις μηνιαίες καταβολές της συναινετικής ή της δικαστικής ρύθμισης, με συνέπεια το συνολικό ύψος του ποσού σε καθυστέρηση να υπερβαίνει αθροιστικά την αξία τριών μηνιαίων δόσεων, ο θιγόμενος πιστωτής δικαιούται, με εκτελεστό τίτλο τη συναινετική ρύθμιση ή την απόφαση του άρθρου 10, να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση ακόμη και στην κύρια κατοικία του αιτούντα. Κατά παρέκκλιση της παρ. 1 του άρθρου 926 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το χρονικό διάστημα, που πρέπει να μεσολαβεί μεταξύ της επίδοσης της επιταγής προς εκτέλεση και της κατάσχεσης, ανέρχεται σε τριάντα ημερολογιακές μέρες. Κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης, η οποία επισπεύδεται κατά το παρόν άρθρο, επιτρέπονται όλα τα ένδικα βοηθήματα που προβλέπονται κατά την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 14

Ολοκλήρωση της ρύθμισης

Με την επιτυχή ολοκλήρωση της ρύθμισης και την πλήρη συμμόρφωση του οφειλέτη αποσβήνεται το τμήμα των ρυθμισμένων απαιτήσεων που υπερβαίνει το ποσό της παρ. 1 του άρθρου 8 και αποσβήνεται κάθε υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης, που εγγράφηκε στην κύρια κατοικία για ρυθμισμένη απαίτηση.

Άρθρο 15

Εξουσιοδοτικές διατάξεις

1. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών καθορίζονται οι διαδικασίες, οι προϋποθέσεις, οι προσφερόμενες λειτουργίες και εφαρμογές και οι τεχνικές λεπτομέρειες, οι οποίες αποτελούν τις λειτουργικές προδιαγραφές της ηλεκτρονικής πλατφόρμας του άρθρου 4.
2. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών μπορεί να τροποποιείται το περιεχόμενο της αίτησης του άρθρου 5. Με την απόφαση αυτή μπορεί να προβλεφθεί και προαιρετικό περιεχόμενο της αίτησης.
3. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών μπορεί να τροποποιείται ο κατάλογος των δικαιολογητικών που συνυποβάλλονται μαζί με την αίτηση του άρθρου 5 ή ανακτώνται από την πλατφόρμα. Με όμοια απόφαση μπορεί να προβλεπεται ότι ορισμένα δικαιολογητικά δεν υποβάλλονται υποχρεωτικά μαζί με την αίτηση, αλλά μπορούν να υποβληθούν το αργότερο έως τη λήξη της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης του άρθρου 7.
4. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών μπορεί να καθορίζονται λεπτομέρειες της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης του άρθρου 7.
5. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών καθορίζονται ο τρόπος προσδιορισμού του ακριβούς ύψους της συνεισφοράς του Δημοσίου κατά το άρθρο 9, το όργανο που είναι αρμόδιο να αποφασίζει για τη συνεισφορά του Δημοσίου, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα σχετικά με τη συνεισφορά του Δημοσίου. Η απόφαση του προηγούμενου εδαφίου πρέπει να συμμορφώνεται προς την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί κρατικών ενισχύσεων.
6. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης και Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού της αξίας των μεταφορικών μέσων, προκειμένου να ελέγχεται το κριτήριο επιλεξιμότητας της περίπτωσης 1 του άρθρου 1.

Άρθρο 16

Τελικές διατάξεις

1. Τα πιστωτικά ιδρύματα και οι πιστωτές του δημόσιου τομέα μπορούν να κοινοποιούν στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, στην οποία γίνεται κάθε κοινοποίηση σχετική με το παρόν Μέρος, καθώς και τα φυσικά πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να τους εκπροσωπούν στη διαδικασία συναινετικής ρύθμισης,

- υποβάλλοντας και τα σχετικά νομιμοποιητικά έγγραφα. Μέχρι να πραγματοποιηθούν οι πρώτες κοινοποιήσεις του προηγούμενου εδαφίου, εξακολουθούν να ισχύουν οι διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και τα φυσικά πρόσωπα που έχουν υποδειχθεί στα πλαίσια του ν. 4469/2017.
2. Πιστωτές, οι οποίοι απέκτησαν απαιτήσεις επιδεκτικές ρύθμισης με μεταβίβαση κατά το άρθρο 3 του ν. 4354/2015, συμμετέχουν στη διαδικασία του παρόντος νόμου μόνο μέσω της εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, στην οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση σύμφωνα με την περίπτ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4354/2015.
 3. Πιστωτές, οι οποίοι απέκτησαν απαιτήσεις επιδεκτικές ρύθμισης με τιτλοποίηση κατά το ν. 3156/2013 συμμετέχουν στη διαδικασία του παρόντος Μέρους μόνο μέσω του προσώπου, στο οποίο έχει ανατεθεί η διαχείρισή τους κατά την παρ. 14 του άρθρου 10 του ν. 3156/2013.
 4. Αιτήσεις του άρθρου 4 του ν. 3869/2010, οι οποίες υποβλήθηκαν μέχρι την 28^η Φεβρουαρίου 2019, χωρίς να συνοδεύονται από βεβαιώσεις οφειλών του άρθρου 2 του ν. 3869/2010, είναι παραδεκτές, εφόσον οι βεβαιώσεις προσκομιστούν μέχρι την 30^η Απριλίου 2019.
 5. Οι πιστωτές δικαιούνται να χρησιμοποιούν την πλατφόρμα του άρθρου 4 προς το σκοπό άσκησης των δικαιωμάτων των παρ. 2 και 3 του άρθρου 10 του ν. 3869/2010, χωρίς να απαιτείται συνδρομή της εισαγγελικής αρχής, αν εκκρεμεί κατά των πιστωτών αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 και τα δεδομένα, των οποίων ζητείται η κοινοποίηση, βρίσκονται στην κατοχή δημόσιας αρχής.
 6. Φυσικά πρόσωπα, που πριν την άσκηση της αίτησης του άρθρου 5 έχουν ασκήσει αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 και αυτή είναι εκκρεμής σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, χωρίς να έχει συζητηθεί, μπορούν να υποβάλουν την αίτηση του άρθρου 5 του παρόντος νόμου. Αν οι αιτούντες ρυθμίσουν συναινετικά οποιαδήποτε από τις οφειλές, που είναι επιδεκτικές ρύθμισης κατά τον παρόντα νόμο, τότε η δίκη του ν. 3869/2010 καταργείται. Φυσικά πρόσωπα του παρόντος άρθρου μπορούν να ασκήσουν την αίτηση του άρθρου 10 του παρόντος Μέρους μόνο αν παραιτηθούν από την αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010.

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος του Έβδομου Μέρους

Η ισχύς του παρόντος Μέρους αρχίζει την 30^η Απριλίου 2019, εκτός από το άρθρο 15, η ισχύς του οποίου αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα 23.2019

Οι Υπουργοί

Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και
Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης

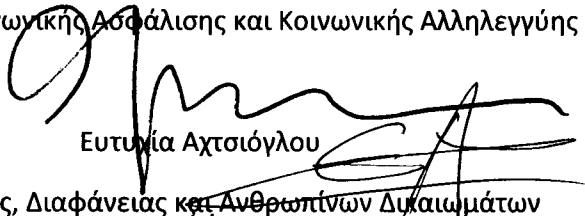

Ιωάννης Δραγασάκης

Επικρατείας

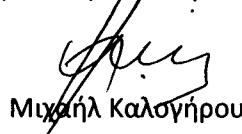
Αλέξανδρος Φλαμπουράρης

Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Ευτυχία Αχτσιόγλου

Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

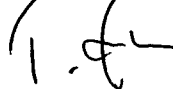
Μιχαήλ Καλογήρου

Οικονομικών

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών

Γεώργιος Χουλιαράκης

Η Υφυπουργός Οικονομικών

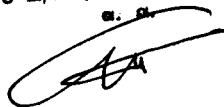
Αικατερίνη Παπανάστου

Αριθμ. Γεν. 205F

Ειδ. 52

Κατατέθηκε σήμερα στις 26.3.2019 και φρα 22.50' ο Δ/ντής Νομ. Εργασ. α. α.

- Ι. ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ
- Α. ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΗΣ
- Ε. ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ
- Μ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
- Ε. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ
- Γ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ
- Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ε Κ Θ Ε Σ Η

**Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ.2 του Συντάγματος)**

Επί τροπολογίας στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης «Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8^{ης} Ιουνίου 2016 σχετικά με την προστασία της τεχνογνωσίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους (EEL 157 της 15.06.2016) – Μέτρα για την επιτάχυνση του έργου του υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης και άλλες διατάξεις».

Α. Με τις διατάξεις της υπόψη τροπολογίας, εισάγονται ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης σχετικά με το πλαίσιο προστασίας της κύριας κατοικίας οικονομικά αδύναμων φυσικών προσώπων από την αναγκαστική ρευστοποίηση, με τη δυνατότητα ρύθμισης των οφειλών τους, από οποιαδήποτε αιτία, προς πιστωτικά ιδρύματα. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, προβλέπονται τα ακόλουθα:

1.α. Καθορίζονται το πεδίο εφαρμογής των προτεινόμενων ρυθμίσεων και οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, που απαιτούνται για την υπαγωγή των φυσικών προσώπων στις εν λόγω ρυθμίσεις, οι οποίες πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά και αναφέροντας μεταξύ άλλων:

- την αξία της προστατευόμενης κύριας κατοικίας (να μην υπερβαίνει τα 175.000 ευρώ, αν στις οφειλές περιλαμβάνονται επιχειρηματικά δάνεια και τα 250.000 ευρώ σε κάθε άλλη περίπτωση),

- το οικογενειακό εισόδημα του αιτούντος φυσικού προσώπου (να μην υπερβαίνει τα 12.500 ευρώ, προσαυξανόμενο κατά 8.500 ευρώ για το σύζυγο και κατά 5.000 ευρώ για κάθε εξαρτώμενο μέλος και μέχρι τα τρία (3) εξαρτώμενα μέλη),

- τη συνολική ακίνητη περιουσία του αιτούντα, του συζύγου του και των εξαρτημένων μελών αυτού, (πέραν της κύριας κατοικίας του καθώς και τα μεταφορικά μέσα του αιτούντα και του συζύγου, να έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τα 80.000 ευρώ, εφόσον το σύνολο των οφειλών υπερβαίνει τα 20.000 ευρώ κ.λπ.)

- το σύνολο των ανεξόφλητων κεφαλαίων: α) να μην υπερβαίνει τις 130.000 ευρώ ανά πιστωτή κ.λπ.

β. Δίδονται οι έννοιες των όρων για την εφαρμογή των προτεινόμενων διατάξεων.

γ. Προβλέπεται ο τρόπος προσδιορισμού της αξίας των περιουσιακών στοιχείων, για διαπίστωση της επιλεξιμότητας των αιτούντων που μπορούν να

υπαχθούν στο καθεστώς προστασίας της κύριας κατοικίας.

3. Αναπτύσσεται από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.) του Υπουργείου Οικονομικών, σε συνεργασία με την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.), ψηφιακή πλατφόρμα ηλεκτρονικής υποβολής και διαχείρισης αιτήσεων, μέσω της οποίας διεξάγεται η διαδικασία υποβολής αίτησης και επιλεξιμότητας στο καθεστώς προστασίας της κύριας κατοικίας.

4. Καθορίζεται η διαδικασία υποβολής της σχετικής αίτησης και συγκεκριμένα:

α. Ορίζεται η 31^η Δεκεμβρίου 2019 ως η προθεσμία υποβολής της αίτησης για την υπαγωγή φυσικών προσώπων στις προτεινόμενες διατάξεις,

β. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με:

- το κώλυμα υποβολής δεύτερης αίτησης από το ίδιο φυσικό πρόσωπο,
 - τη διαγραφή και επανυποβολή της αίτησης, σε περίπτωση ελλείψεων ή σφαλμάτων,
 - τα στοιχεία που απαιτούνται για την ορθή συμπλήρωση της εν λόγω αίτησης και τα δικαιολογητικά που υποχρεωτικά πρέπει να τα συνοδεύουν,
 - τα εξαρτώμενα και μη, μέλη της οικογένειας του αιτούντος ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποι αυτού, από τους οποίους πρέπει να συνυπογράφεται η εν λόγω αίτηση,
 - την αυτόματη ανάκτηση στοιχείων από τη βάση δεδομένων τόσο της Φορολογικής Διοίκησης όσο και των πιστωτικών ιδρυμάτων κατά την υποβολή της αίτησης καθώς και την υποβολή των ανωτέρω στοιχείων από τον ίδιο τον αιτούντα, σε περίπτωση μη ανάκτησης αυτών, από τις προαναφερόμενες βάσεις δεδομένων,
 - τον κατάλογο των πιστωτών με οφειλές ανεπίδεκτες ρύθμισης, έκαστος των οποίων έχει απαίτηση ανώτερη των 2.000 ευρώ,
 - τη διαδικασία παροχής άδειας από τον αιτούντα στους συμμετέχοντες πιστωτές και στο Δημόσιο για πρόσβαση, επεξεργασία κ.λπ. τόσο των δεδομένων που περιλαμβάνονται στην εν λόγω αίτηση όσο και των εγγράφων που τη συνοδεύουν. Η παροχή της ανωτέρω άδειας συνεπάγεται και την άρση του απορρήτου των τραπεζικών καταθέσεων (ν.δ. 1059/1971) και του φορολογικού απορρήτου (ν.4174/2013). Η υποβολή της αίτησης διακόπτει τη διαδικασία του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών, σχετικά με τη διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων ιδιωτικών οφειλών,
 - την περίπτωση αναζήτησης από το Δημόσιο εις βάρος του αιτούντα της καταβληθείσας συνεισφοράς, η οποία επιβαρύνεται με επιτόκιο 5% από το χρόνο καταβολής της,
 - τη διαδικασία μεταγραφής ή καταχώρισης στο κτηματολογικό φύλλο της κύριας κατοικίας του αιτούντος.
- γ. Παρέχεται η δυνατότητα προελέγχου της επιλεξιμότητας των εν λόγω αιτήσεων.

5. Περιγράφεται η διαδικασία συναινετικής ρύθμισης μεταξύ του αιτούντα και του πιστωτή. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων προβλέπονται:

- Οι πρώτες ενέργειες, όπως η κοινοποίηση της σχετικής αίτησης με τα συνοδευτικά της έγγραφα στους πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις ζητείται να ρυθμιστούν και το χρονικό περιθώριο (ένας μήνας από την κοινοποίηση της αίτησης) υποβολής πρότασης για τη ρύθμιση της απαίτησης από πλευράς του πιστωτή.
- Οι περιπτώσεις ολοκλήρωσης της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.
- Οι προϋποθέσεις διενέργειας των αναφερόμενων πράξεων που αφορούν τους πιστωτές του ιδιωτικού τομέα, που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα ή εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις του άρθρου 1 του ν. 4354/2015 και που κατέστησαν πιστωτές λόγω υποκατάστασης ή διαδοχής πιστωτικού ιδρύματος, κ.λ.π.

6. Καθορίζονται οι όροι προστασίας της κύριας κατοικίας. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι:

- Για την προστασία της κύριας κατοικίας του, ο αιτών καταβάλλει το 120% της αξίας αυτής σε μηνιαίες ισόποσες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, με επιτόκιο ίσο με το Euribor τριμήνου προσαυξημένο κατά 2%. Αν το 120% της αξίας της κύριας κατοικίας υπερβαίνει το σύνολο των οφειλών που περιλαμβάνονται στην αίτηση, τότε καταβάλλεται το σύνολο των οφειλών σε αντίστοιχες τοκοχρεωλυτικές δόσεις.
- Το προαναφερόμενο ποσό καταβάλλεται σε χρονικό διάστημα 25 ετών, το οποίο όμως δεν πρέπει να υπερβαίνει το 80ο έτος της ηλικίας του αιτούντος, εκτός εάν συμβληθεί εγγυητής, αποδοχής των πιστωτών, ευθυνόμενος ως αυτοφειλέτης.
- Αν ρυθμίζονται περισσότεροι από ένας πιστωτές, τότε η μηνιαία δόση, που προκύπτει, επιμερίζεται μεταξύ των ρυθμιζόμενων πιστωτών, ανάλογα με το ποσοστό συμμετοχής τους σε πλειστηρίασμα που θα προέκυπτε, αν η κύρια κατοικία πλειστηριαζόταν χωρίς έξοδα εκτέλεσης και χωρίς κατάταξη λοιπών πιστωτών, που δεν αναφέρονται στην αίτηση.

7.α. Προβλέπεται συνεισφορά του Δημοσίου στις μηνιαίες καταβολές του αιτούντος για ρύθμιση των οφειλών του. Η συνεισφορά αυτή καταβάλλεται σε ειδικό ακατάσχετο λογαριασμό με δικαιούχο τον οφειλέτη, δεν κατάσχεται ούτε συμψηφίζεται, ενώ για την έγκριση και καταβολή της, δεν απαιτείται φορολογική ή ασφαλιστική ενημερότητα του οφειλέτη.

β. Η συνεισφορά του Δημοσίου διαρκεί για όσο χρόνο διαρκεί η ρύθμιση και διακόπτεται αν ο δικαιούχος καθυστερήσει την καταβολή του ποσού που βαρύνει τον ίδιο.

γ. Αναφέρονται οι λόγοι έκπτωσης του αιτούντος από την εγκριθείσα συνεισφορά και προβλέπεται η αναζήτηση, εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου, όλων των ποσών που κατέβαλε, σε περίπτωση που ο οφειλέτης εκπέσει ως προς οποιονδήποτε πιστωτή.

8.α. Καθορίζεται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις για την προστασία της κύριας κατοικίας με δικαστική προσφυγή, από φυσικό πρόσωπο που δεν κρίθηκε επιλέξιμο ή ενώ κρίθηκε επιλέξιμο, για οποιονδήποτε λόγο, δεν επιτεύχθηκε συμφωνία με έναν ή περισσότερους από τους πιστωτές.

β. Ορίζεται το οικείο Ειρηνοδικείο, ως το αρμόδιο δικαστήριο για τη διεκπεραίωση του προαναφερόμενου σκοπού.

9. Καθορίζεται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις για την προσωρινή προστασία της κύριας κατοικίας. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, προβλέπεται ότι:

- Αναστέλλεται αυτοδικαίως κάθε πλειστηριασμός της κύριας κατοικίας του αιτούντα, από την κοινοποίηση της αίτησης, αφού προηγουμένως ο οφειλέτης έχει κριθεί επιλέξιμος, και μέχρι τη λήξη της οριζόμενης προθεσμίας.

- Ο δικαστής του πρωτοβάθμιου ή του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η αίτηση, μπορεί, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ύστερα από σχετικό αίτημα του αιτούντος, που κρίθηκε επιλέξιμος, αλλά για οποιοδήποτε λόγο δεν ρύθμισε συναινετικά μία ή περισσότερες οφειλές του, να εκδώσει υπέρ αυτού προσωρινή διαταγή, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις, με την οποία παρατείνεται η αναστολή μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης.

- Ο αιτών, που κρίθηκε μη επιλέξιμος, μπορεί, να αναστείλει τον πλειστηριασμό της κύριας κατοικίας του, σύμφωνα με το άρθρο 1000 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

- Η αναστολή εκτέλεσης δεν εμποδίζει την επιβολή αναγκαστικής εκτέλεσης ή ασφαλιστικών μέτρων στην κύρια κατοικία του αιτούντος, αρκεί να μην πραγματοποιηθεί πλειστηριασμός, ούτε τη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης ή ασφαλιστικών μέτρων στην υπόλοιπη περιουσία του οφειλέτη ούτε την άσκηση αγωγής ή την έκδοση διαταγής πληρωμής για τις απαιτήσεις, των οποίων ζητείται η ρύθμιση.

10.α. Προβλέπονται οι επερχόμενες συνέπειες μετά την επίτευξη συναινετικής ή δικαστικής ρύθμισης μεταξύ οφειλετών και πιστωτών, για την προστασία της κύριας κατοικίας. Μεταξύ άλλων:

- Παρέχεται η δυνατότητα αποκλειστικά στους μη επιδεκτικούς ρύθμισης πιστωτές του ιδιωτικού τομέα να επισπεύσουν αναγκαστική εκτέλεση, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

- Προβλέπεται ότι, με το θάνατο του αιτούντος, πριν την ολοκλήρωση της ρύθμισης, αυτή διακόπτεται, εκτός αν συμβλήθηκε εγγυητής. Δύναται ο κληρονόμος να ζητήσει την εκ νέου χορήγηση συνεισφοράς του Δημοσίου, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις.

β. Ορίζονται τα μέτρα που μπορεί να λαμβάνονται από τον θιγόμενο πιστωτή σε περίπτωση αθέτησης της ρύθμισης εκ μέρους του αιτούντα.

γ. Προβλέπεται ότι, με την επιτυχή ολοκλήρωση της ρύθμισης και την πλήρη συμμόρφωση του οφειλέτη αποσβέννυται το τμήμα των ρυθμισμένων απαιτήσεων που υπερβαίνει το ποσό του 120% της αξίας της κύριας κατοικίας

του οφειλέτη καθώς και κάθε υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης, που εγγράφηκε στην κύρια κατοικία για ρυθμισμένη απαίτηση.

11.α. Παρέχονται οι απαιτούμενες εξουσιοδοτήσεις, για την εφαρμογή των προτεινομένων διατάξεων (έκδοση κ.υ.α., για τις προδιαγραφές της ηλεκτρονικής πλατφόρμας, τον τρόπο προσδιορισμού της συνεισφοράς του Δημοσίου κ.λ.π.).

β. Περιλαμβάνονται μεταβατικής ισχύος διατάξεις καθώς και ρυθμίσεις λεπτομερειακού χαρακτήρα για την εφαρμογή της εν λόγω τροπολογίας, η έναρξη ισχύος της οποίας αρχίζει στις 30.4.2019.

B. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται, επί του κρατικού προϋπολογισμού, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Δαπάνη, από τη:

- συνεισφορά του Δημοσίου στις μηνιαίες καταβολές του αιτούντος προς ρύθμιση οφειλών, η οποία εκτιμάται ότι σε ετήσια βάση θα ανέρχεται σε **200 εκατ. ευρώ** περίπου ενώ για το τρέχον έτος περιορίζεται στα **150 εκατ. ευρώ** περίπου. (**παρ. 7 και παρ. 11**)

- δημιουργία ψηφιακής πλατφόρμας ηλεκτρονικής υποβολής και διαχείρισης των αιτήσεων για την ένταξη στο καθεστώς προστασίας της κύριας κατοικίας, για το ύψος της οποίας δεν παρασχέθηκαν στοιχεία, (**παρ.3**)

2. Ενδεχόμενη υστέρηση εσόδων, από την εξαίρεση του Δημοσίου, από τη δυνατότητα αίτησης και λήψης δικαστικής άδειας για επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης στην κύρια κατοικία, όταν η λοιπή περιουσία του οφειλέτη δεν επαρκεί για την ικανοποίηση του συνόλου των πιστωτών. (**παρ. 10**)

3. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων, από την είσπραξη της καταβληθείσας συνεισφοράς, από την πλευρά του αιτούντα, η οποία επιβαρύνεται με επιτόκιο 5%, από τον χρόνο καταβολής της. Η ανωτέρω αύξηση εσόδων δεν δύναται να προσδιοριστεί γιατί εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα. (**παρ. 4**)

Αθήνα, 26 Μαρτίου 2019

Η Γενική Διευθύντρια

Ιουλία Γ. Αρμάγου

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

Επί τροπολογίας στο σχέδιο νόμου «Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2016 σχετικά με την προστασία της τεχνογνωσίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους (EEL 157 της 15.06.2016) – Μέτρα για την επιτάχυνση του έργου του υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης και άλλες διατάξεις»

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται επί του κρατικού προϋπολογισμού τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Δαπάνη από τη συνεισφορά του Δημοσίου στις μηνιαίες καταβολές του αιτούντος προς ρύθμιση οφειλών, η οποία εκτιμάται ότι σε ετήσια βάση θα ανέρχεται σε **200 εκατ. ευρώ** περίπου ενώ για το τρέχον έτος περιορίζεται στα **150 εκατ. ευρώ** περίπου.
2. Δαπάνη από τη δημιουργία ψηφιακής πλατφόρμας ηλεκτρονικής υποβολή και διαχείρισης των αιτήσεων για την ένταξη στο καθεστώς προστασίας της κύριας κατοικίας, για το ύψος της οποίας δεν παρασχέθηκαν στοιχεία.

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού.

Αθήνα, 26 Μαρτίου 2019

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ε. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Ι. ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ:

ΤΗΛΕΦΩΝΟ:

E-MAIL:

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ:

Πρόγραμμα επιδότησης αποπληρωμής στεγαστικών και επιχειρηματικών δανείων με υποθήκη σε κύρια κατοικία

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις παρέχεται η δυνατότητα ρύθμισης, μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας, μη εξυπηρετούμενων δανείων, με υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης σε κύρια κατοικία και επιπλέον προβλέπεται συνεισφορά του Δημοσίου στην αποπληρωμή των δανείων αυτών.

1. Αναγκαιότητα

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την πρόωθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης

Η ύπαρξη μη εξυπηρετούμενων δανείων, τα οποία είναι εξασφαλισμένα με υποθήκη ή σε προσημείωση υποθήκης σε ακίνητα, που χρησιμοποιούνται ως κύρια κατοικία.

1.2. Αναφέρατε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων

Η αξιολογούμενη ρύθμιση επιδιώκει τη ρύθμιση των δανείων αυτών και συνακόλουθα αφενός στην προστασία της κύριας κατοικίας των οφειλετών, αφετέρου στην εξυγίανση των χαρτοφυλακίων των πιστωτικών ιδρυμάτων.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει άμεσα και αυτές που επηρεάζει έμμεσα η αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε τον λόγο της επιρροής

Άμεσα επηρεάζονται φυσικά πρόσωπα, με ή χωρίς πτωχευτική ικανότητα, τα οποία βαρύνονται με οφειλές εξασφαλισμένες με υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης στην κύρια κατοικία τους. Τα πρόσωπα αυτά επιτυγχάνουν με την αξιολογούμενη ρύθμιση την προστασία της κύριας κατοικίας τους από την αναγκαστική ρευστοποίηση.

Άμεσα επίσης επηρεάζονται τα πιστωτικά ιδρύματα, τα οποία εξυγιαίνουν τα χαρτοφυλάκιά τους, με την αποπληρωμή μη εξυπηρετούμενων δανείων και μάλιστα με μειωμένο κίνδυνο αθέτησης, χάρη στην κρατική συνεισφορά.

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρατε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα επιτυχή και τα προβληματικά σημεία των προσπαθειών αυτών

Το ίδιο πρόβλημα επιχείρησε να αντιμετωπίσει ο ν. 3869/2010 (Α' 130). Ο νόμος αυτός πράγματι πέτυχε τη ρύθμιση πολλών δανείων, καθώς και την προστασία της κύριας κατοικίας πολλών οφειλετών. Μειονεκτήματα του νόμου αυτού είναι: α) το ότι εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής του πρόσωπα με πτωχευτική ικανότητα, με αποτέλεσμα τα πρόσωπα αυτά να στερούνται κάθε δυνατότητας προστασίας της κύριας κατοικίας τους, β) η καθυστέρηση στη διεκπεραίωση των υποθέσεων, εξαιτίας της έλλειψης αυτοματισμών και της συσσώρευσης μεγάλου πλήθους υποθέσεων.

Προσπάθεια αντιμετώπισης του ίδιου προβλήματος έγινε και με το ν. 4469/2017 (Α' 62). Και αυτός ο νόμος πέτυχε τη ρύθμιση αρκετών μη εξυπηρετούμενων δανείων. Στο στόχο αυτό συνεισέφερε ιδιαίτερα η ηλεκτρονική πλατφόρμα που τον υποστήριξε, η οποία μείωσε σημαντικά το κόστος επεξεργασίας των αιτημάτων ρύθμισης εκ μέρους των πιστωτών. Μειονεκτήματα του νόμου αυτού είναι: α) ότι δεν προσφέρεται για τη ρύθμιση στεγαστικών δανείων των φυσικών προσώπων με πτωχευτική ικανότητα, β) ότι ελλείπει κρατικής συνεισφοράς απευθύνεται μόνο σε βιώσιμες επιχειρήσεις.

2.2. Αναφέρατε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε τον λόγο για τον οποίο επιλέξατε τη συγκεκριμένη χώρα.

Το πρόγραμμα «Εστία» της Κύπρου.

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της

α) Κοινή υπουργική απόφαση για τις λειτουργικές προδιαγραφές της ηλεκτρονικής πλατφόρμας.

β) Κοινή υπουργική απόφαση για τον καθορισμό του ακριβούς ποσοστού της συνεισφοράς του Δημοσίου και για κάθε άλλο ειδικότερο θέμα σχετικό με τη συνεισφορά.

γ) Κοινή υπουργική απόφαση για τον τρόπο προσδιορισμού της αξίας των μεταφορικών μέσων.

3. Συνέπειες στην Οικονομία

3.1 Αναφέρατε αναλυτικά ποιες κατηγορίες επιχειρήσεων αφορά η αξιολογούμενη ρύθμιση

Από την πλευρά των οφειλετών αφορά τις ατομικές επιχειρήσεις. Στην πράξη, λόγω των κριτηρίων επιλεξιμότητας, αφορά μόνο πολύ μικρές ατομικές επιχειρήσεις. Από την πλευρά των πιστωτών αφορά τα πιστωτικά ιδρύματα και τους εκδοχείς τους.

3.2 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στη δομή της αγοράς

Η ρύθμιση εκτιμάται ότι θα συμβάλει στη διατήρηση πολύ μικρών ατομικών επιχειρήσεων, που αντιμετωπίζουν προβλήματα υπερχρέωσης.

3.3 Μετρήστε το κόστος εγκατάστασης για νέες επιχειρήσεις πριν και μετά την αξιολογούμενη ρύθμιση, με την χρήση του «τυποποιημένου μοντέλου κόστους»

Δεν επηρεάζεται

3.4 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της προτεινόμενης ρύθμισης στις λειτουργίες της παραγωγής και του μάρκετινγκ των επιχειρήσεων

Δεν προσδοκείται άμεση επίδραση

3.5. Αναφέρατε αναλυτικά και αιτιολογήστε την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων

Δεν προσδοκείται άμεση επίδραση

3.6. Προσδιορίστε το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων που προκαλεί ή αφαιρεί η προτεινόμενη ρύθμιση, εφαρμόζοντας το «τυποποιημένο μοντέλο κόστους»

Η αυτοματοποιημένη διαδικασία ρύθμισης μέσω της πλατφόρμας εκτιμάται ότι θα μειώσει σημαντικά το διοικητικό βάρος των ρυθμίσεων τόσο από την πλευρά του οφειλέτη όσο και από την πλευρά των πιστωτικών ιδρυμάτων.

3.7 Προσδιορίστε ειδικότερα και μετρήστε αναλυτικά και ξεχωριστά το κόστος και τα οφέλη που θα προκύψουν από την προτεινόμενη ρύθμιση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις

Η προτεινόμενη ρύθμιση εκτιμάται ότι θα ωφελήσει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και ιδίως τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, καθώς θα συνεισφέρει στη ρύθμιση μέρους των μη εξυπηρετούμενων οφειλών της.

3.8. Προσδιορίστε αναλυτικά τα οφέλη ή την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, που αναμένεται να προκληθούν από την εξεταζόμενη ρύθμιση

Η προτεινόμενη ρύθμιση εκτιμάται ότι θα επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό περίπου κατά 200.000.000 ευρώ ετησίως λόγω της συνεισφοράς του Δημοσίου στις ρυθμιζόμενες οφειλές.

3.9. Προσδιορίστε αναλυτικά τυχόν συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην εθνική οικονομία

Η προτεινόμενη ρύθμιση εκτιμάται ότι θα έχει θετικές συνέπειες στην εθνική οικονομία, αφενός μέσω της διευκόλυνσης των πολύ μικρών επιχειρήσεων να ρυθμίσουν ορισμένες οφειλές τους, αφετέρου μέσω της εξυγίανσης του χαρτοφυλακίου των πιστωτικών ιδρυμάτων.

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Αναφέρατε τις προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά, λαμβάνοντας υπόψη ομάδες, όπως ιδίως ΑμεΑ (άτομα με αναπηρία), μονογονεϊκές οικογένειες, πρόσφυγες κ.λπ..

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις οικονομικά αδύναμοι οφειλέτες θα καταφέρουν να προστατεύσουν την κύρια κατοικία τους από την αναγκαστική ρευστοποίηση.

4.2. Αναφέρατε τα σημερινά δεδομένα για κάθε ένα τομέα και κάθε μία κοινωνική ομάδα που επηρεάζονται από την αξιολογούμενη ρύθμιση, όπως αυτά προκύπτουν από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία

Δεν υπάρχουν διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία.

4.3. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν για τον πολίτη από την προτεινόμενη ρύθμιση

Η προστασία της κύριας κατοικίας από τη ρευστοποίηση.

4.4. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, τα οποία επιφέρουν βελτίωση των υπηρεσιών του Κράτους προς τον πολίτη

Ο αυτοματισμός της διαδικασίας συνεισφοράς θα συμβάλει στην ταχύτερη διεκπεραίωση των σχετικών αιτημάτων από τη Διοίκηση.

4.5. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, που απλουστεύουν τις διοικητικές διαδικασίες

Η χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας και ο συνακόλουθος αυτοματισμός της διαδικασίας συνεισφοράς θα συμβάλει στην ταχύτερη διεκπεραίωση των σχετικών αιτημάτων από τη Διοίκηση.

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

5.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη μείωση των περιβαλλοντικών κινδύνων

Δεν υπάρχουν

5.2. Αναφέρατε περιληπτικά τα βασικά σημεία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την προτεινόμενη ρύθμιση (εφόσον υπάρχει)

Δεν υπάρχει

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

6.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης

Δεν υπάρχουν

6.2. Αναφέρατε τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης στον τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης (εφόσον υπάρχουν)

Αναμένεται ελάφρυνση του φόρτου των δικαστηρίων, με τη μείωση των εκκρεμών υποθέσεων του ν. 3869/2010. Επίσης αναμένεται ότι η προτεινόμενη ρύθμιση θα προκαλέσει μείωση των μελλοντικών δικών περί την εκτέλεση.

7. Νομιμότητα

7.1 Αναφέρατε το πλαίσιο διατάξεων του Συντάγματος στο οποίο ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση

Παρ. 4 του άρθρου 21 και παρ. 2 του άρθρου 106 του Συντάγματος

7.2. Αναφέρατε τυχόν νομολογία των εθνικών δικαστηρίων και ιδίως του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αφορά θέματα συναφή με την προτεινόμενη ρύθμιση

Δεν υπάρχει

7.3. Αναφέρατε τις σχετικές διατάξεις και προβλέψεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα, όπως επίσης και τυχόν νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Δεν υπάρχουν

7.4. Αναφέρατε τυχόν σχετικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Δεν υπάρχουν

8. Αρμοδιότητα

8.1. Αναφέρατε τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας

Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών, ως συμμετέχοντα στο Κυβερνητικό Συμβούλιο Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους

8.2. Αναφέρατε τις οργανικές μονάδες με τις οποίες υπήρξε συνεργασία του επισπεύδοντος υπουργείου κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξεταζόμενης ρύθμισης

Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους

8.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες, που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής δράσης που προέρχεται από την εξεταζόμενη ρύθμιση

Η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών και η Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους θα συνεργαστούν για την ανάπτυξη και λειτουργία της ηλεκτρονικής πλατφόρμας, μέσω της οποίας θα διεξάγεται η διαδικασία της προτεινόμενης ρύθμισης

8.4. Σε περίπτωση που η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει τη σύσταση νέου φορέα, υπηρεσίας, νομικού προσώπου, επιτροπής, συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου, αναφέρατε συνοπτικά τη γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής της απόφασης Πρωθυπουργού Υ189/18-7-2006 (ΦΕΚ Β' 953) και επισυνάψτε τη μελέτη σκοπιμότητας και την οικονομοτεχνική μελέτη

Δεν προβλέπεται τέτοια σύσταση

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Αναφέρατε τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διάταξης, με αναφορά στο εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής (ΚΕ.Ν.Ε.)

Τηρήθηκαν οι νομοτεχνικές οδηγίες της ΚΕ.Ν.Ε. και οι κανόνες καλής νομοθετικής πρακτικής.

9.2. Προσδιορίστε τις διατάξεις που τροποποιεί, αντικαθιστά ή καταργεί η προτεινόμενη ρύθμιση και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας ρυθμίσεων συναφών με την προτεινόμενη

Δεν υπάρχουν

9.3. Αναφέρατε τις εν γένει βελτιώσεις που επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στην έννομη τάξη και ειδικά τις διατάξεις που κωδικοποιεί ή απλουστεύει

Δεν υπάρχουν

9.4. Προσδιορίστε τις διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης που τροποποιούν εμμέσως υφιστάμενες ρυθμίσεις, χωρίς να τις καταργούν ρητώς και αιτιολογήστε την επιλογή αυτή

Τροποποιούνται εμμέσως οι διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την αναγκαστική εκτέλεση, αφού τίθενται περιορισμοί στην αναγκαστική εκτέλεση πάνω στην κύρια κατοικία.

10. Διαφάνεια - Κοινωνική συμμετοχή

10.1. Αναφέρατε αναλυτικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που κλήθηκαν να λάβουν μέρος στην διαβούλευση για την προτεινόμενη ρύθμιση

Πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις με την Ελληνική Ένωση Τραπεζών και ελήφθησαν υπόψη έγγραφες προτάσεις διαφόρων φορέων.